

VARBLA KOOLI ALMANAHH

KOLMAS
VARBLANE

2017

Kennar Metsniit 3. klass

Hea lugeja!

Sinu käes on Varbla Kooli almanahh „Kolmas varblane“, kuhu on talletatud meie kooli õpilaste möödunud viie aasta (2012-2017) tööd. Siit leiad hulga esimesi luulekatsetusi ja lugusid, aga ka tõsisemaid arutlusi ja meeliköitvaid loovjutte. Samuti on siia kogutud laste fantaasiarikkad joonistused ja lustakad pildid.

See õpilastööde kogumik on valminud meie kooli 160.aasta sünnipäevaks.

Suur aitäh kõikidele noortele autoritele ja nende juhendajatele.

Tänu teile on valminud see armas kogumik.

Mõnusat lugemist!

Koostajad ja õpilasi juhendanud õpetajad:

Karin Lumera
Kersti Vassiljeva
Urve Selberg
Marge Eensalu
Aire Arge
Maili Arusalu
Urmas Reinfeldt
Merike Schär
Lea Sabiin
Maia Bubnov

Esikaane pilt: Kateriin Schär, 5 klass

VARBLA KOOLI ALMANAHH

Ly -Ann Liiv 6. klass

KOLMAS VARBLANE

2017

Bamela Sutt, 2. klass

Varbla varblane

Ristikivi õlale
istub väike varblane,
vahel Hengi pingi peal
puhkab tiiba ta.

Varblastel igav ei hakka siin õues,
eriti siis, kui kevad on põues.
Mõnikord kahel siin lihtsalt on igav,
muidu ei ole siin elul viga.

Aastaid meil lennata tuleb siin,
vahest väsib meie tiib,
siis tuleb teha üks väike tiir,
Küll hiljem see tee sind koju viib.

Kregor Ojala 4.klass

Varblane

Varblasel nüüd meel on hea,
sest tal kõige targem pea.
Tema lemmik eesti keel,
sest tal kõige parem meel.
Ja kui äkki märkas mind,
arvas, et ma olen lind.

Brita Põldaru 2. klass

Varbla kool on meie kool
Aga Varblas on ka varblaseid
Rasmus on minu sõber ja ta tahab
Banaaniga varblaseid toita. Ta
Laulaks varblastele head laulu
Aga ta ei oska hästi laulda
Nii see varblane elab ja laulab
Eestis.

Aaron Laius 5.klass

Hakka laulma sügislaulu
kuldsed lehed
maas on jälle
sügis, sügis tuleb jälle
lumekene varsti tuleb
memm nüüd putru
segamaie
moosid külmund
keldrikesse
puhu, puhu tuuleke
metsakene võta vastu
lumekene halb
on taskus

Reio Rand 9. klass

Varese kurbus

Katuse all
ühes tühjaks jäänud tares
laulis üks üksikuks
jäänud vares

Meel oli kurb
ja sorgus oli sulg,
sest kätte oli saabunud
lahkumise tund.

Läinud on linnud,
sest külm on neil siin.
Väheste seltsis pean olema siin.
Vahel näen tuvi, rähni ja hakki,
leevike vahelgi ilmutab jakki.
Oodata kaua mul tuleb veel,
enne kui siia kõik jälle on teel.

Rasmus Ojala 4. klass

Linnud

Kuldnokal kuldne nokk on ees
rähn see toksib puu otsas kui õige mees
toonekurg on pikakoivaline lind
harakas on edev ehtevaras

Oliver Reeder 1. klass

Oliver Reeder, 1.klass

Vaat kui väle lind
Aga ikka kardab mind
Ruttu lendab minema
Beebi hakkab tulema
Laulab kena laulu ta
Aknad tuleb avada
Neid meil palju on
Emaseid ja isaseid

Carola Liiv 3.klass

Mulle meeldib tihane,
kuid mitte rasvatihane.
Neil on lahe kõhuke
ja sini-sini tiivakesed.
Kõht on suur ja paksuke.

Gregor Meriorg 5.klass

Marielle Laasma, 7. klass

Sten-Jents Käärt 7. klass

K tähe jutt

Karu Kaarel kükitab kuumal kivil.
Karu kuulab, kuidas kuused kohisevad.
Karu külastab kass Kiisut.
Kiisu küsib karu käest:
„Kas kükitame koos?“
Karu käskis Kiisul kükitada.
Kiisu kükitas.
Karu kükitas kivil keskööni
Kiisu kükitas ka.
Keskpäeval kõndisid karu Kaarel
kui ka kass Kiisu koju.
Kass Kiisu külastas karu Kaarli koobast.
Keset koobast krooksusid konnad.
Karu kui ka Kiisu kõndisid kohe koopasse
Kiisu kartis konni.

Kerttu-Kätriin Kepp 1. klass

Grete Alberg 6.klass

Grete Alberg 7. klass

Kodu

Kodutaevas päike on,
pesumasin väike on.
Õhtul tuli vihmasedu,
märjaks sai me kodu.
Hommikul kõik lilled juba
ilusaks oli teinud tuba.
Päike taevas sillerdab,
karu metsas tõllerdab.

Ema metsas marju korjab,
jänese temast mööda tormab.
Ema ehmub ja kilkab,
vihmapiisk alla silkab.

Jaanus Põldaru

Robert Volt 7 .klass

Sügis

Sügisel lähevad lehed värviliseks ja langevad maha. Ilm läheb külmemaks, päevad muutuvad lühemaks ja ööd pikemaks. Rändlinnud lendavad lõunasse.

Aiast saab õunu, pirne, ploome ja põllult saab kartuleid, porgandeid, sibulaid ja peete.

Sügisel lähevad lapsed kooli ja meisterdavad lehtedest roose.

Nad riisuvad koos ema ja isaga lehti, võtavad kartuleid ja korjavad pohli.

Brita Põldaru 2. klass

Brita Põldoja 2. klass

Sügis meile saabumaie
puude lehed muutumaie
puude lehed langemaie
mina hakkan riisumaie
riisun suure kuhjakese
laiali puhub tuuleke
sügis meile saabumaie
värvu muutvad lehekesed
puud need lähvad puhta'aksi

Laura Aksin 9.klass

Sügis, sügis külmakene
puhub, puhub tuulekene
lehed, lehed langemaie
riisun, riisun lehekesi
vihma, vihma sadamaie
ilmad, ilmad jahedakse
õunad, õunad kadumaie
lehed, lehed kadumaie
loomad, loomad jooksemaie
lumi, lumi sadamaie

Risto Brandman 9.klass

Koolikott koridorinurgas

Olen konutanud siin nurgas umbes neli tundi, ega sellel kohal pole häda midagi. Siit näeb kõike koridoris toimuvat, kuid paraku ei jõua neid kõiki jälgida, sest kõigil on alati nii kiire, nagu ajaks surm neid taga.

Minu päev on iga päev samasugune, kõigepealt umbes pool tundi pimedas bussis loksumist, seejärel esimesse tundi, teise tundi, kolmandasse tundi jne, kuni lõpuks ma lõpetan jällegi siin nurgas. Oleks siis vaid kellegagi rääkidagi, kuid alati on ümberringi mingi signin-sagin, täitsa masendav kohe. Päeva lõpus uuesti pool tundi bussis loksumist, õnneks saan bussis olla tooli peal, kuid on olnud ka olukordi, kus olen pidanud olema sellel märjal ja mustal põrandal. Õnneks on mul mõned õmblused juba lahti, seega saan hakata varsti rahulikult pensionipõlve pidama.

Kevin Kallasmäe 7.klass

Pinali seiklus

Elas kord pinal,
kellel oli nina.
Ninaga ta tundis,
pliiatsite tera.
Pliiatsitel kohe,
välja minna tahe.
Pliiatsid on väljas,
pinal jälle näljas.
Pinal toitust nendest,
pliiatsid mõtlesid kellest.
Pinal oli kurb,
ta vaatas, ees oli kurv.
Lähenes ta sinna,
tahtis kohe minna.
Seal ta kohtas paljusid,
ilusaid ja suuri pliiatseid.

Timmu Kepp 6.klass

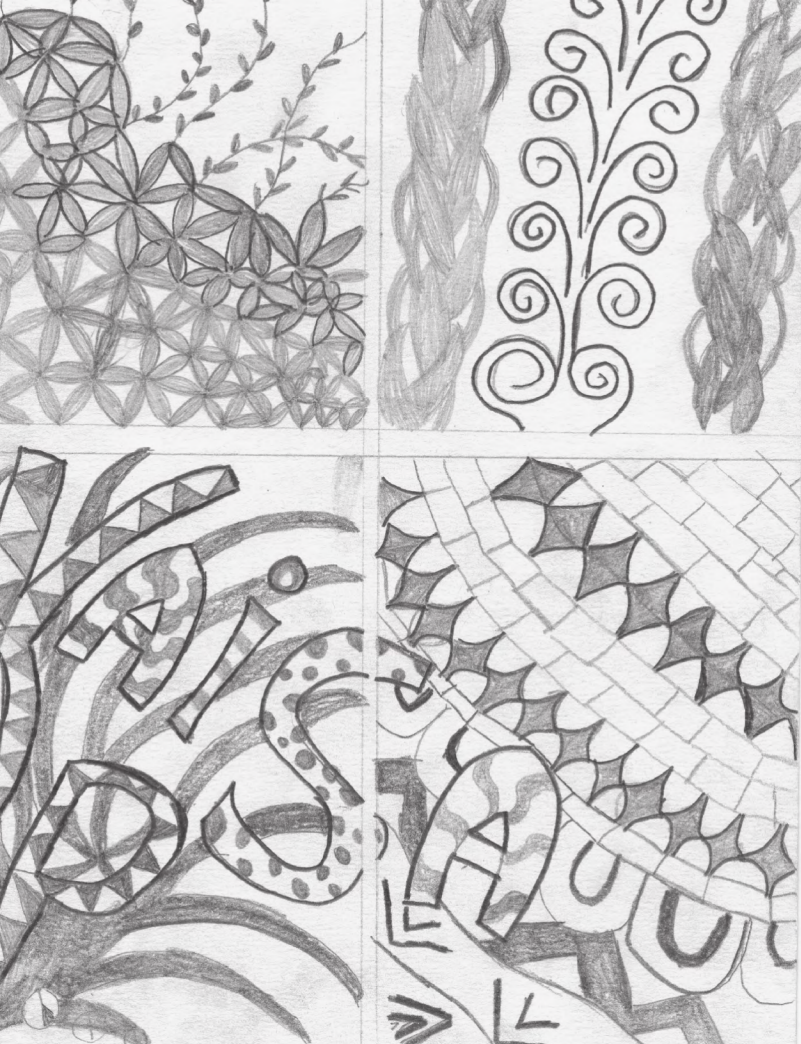
Peebu sõnad

Elas kord Peep. Tal olid sõnad kaasas. A-sõnad hüppasid kaevu, B-sõna aga itsitas. C-sõna hüppas tiiki, D-sõna vaatas kella. E-sõna oli kõige viisakam, ta oli nagu kuningapoeg.

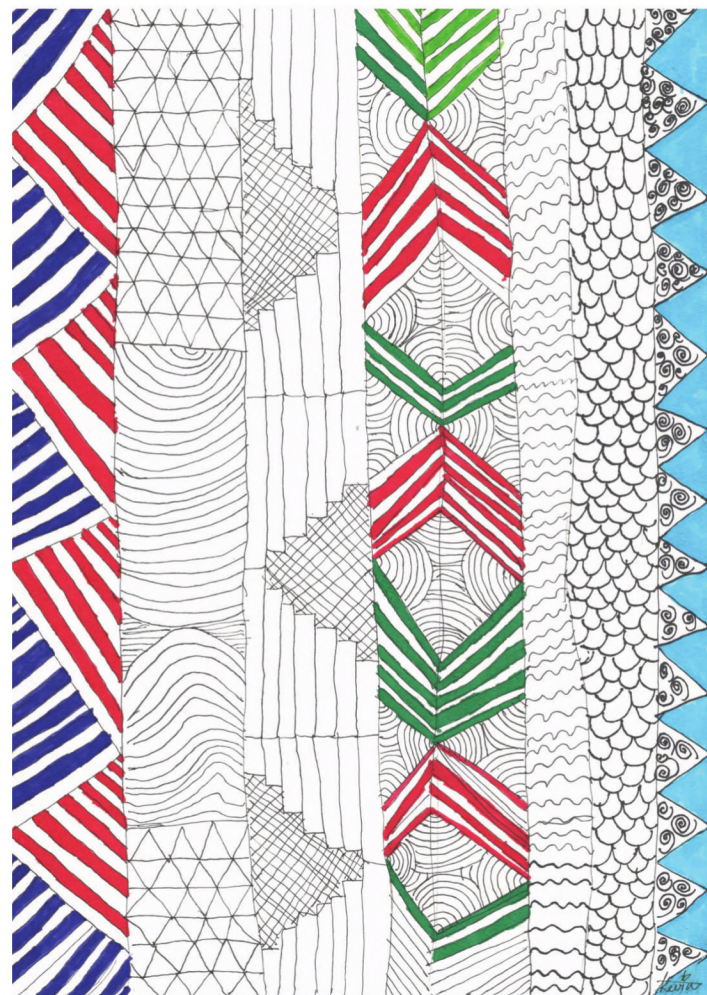
A-, B-, C- ja D-sõnad olid ebaviisakad.

Andro Laius 2. klass

Anett Oja 1. klass

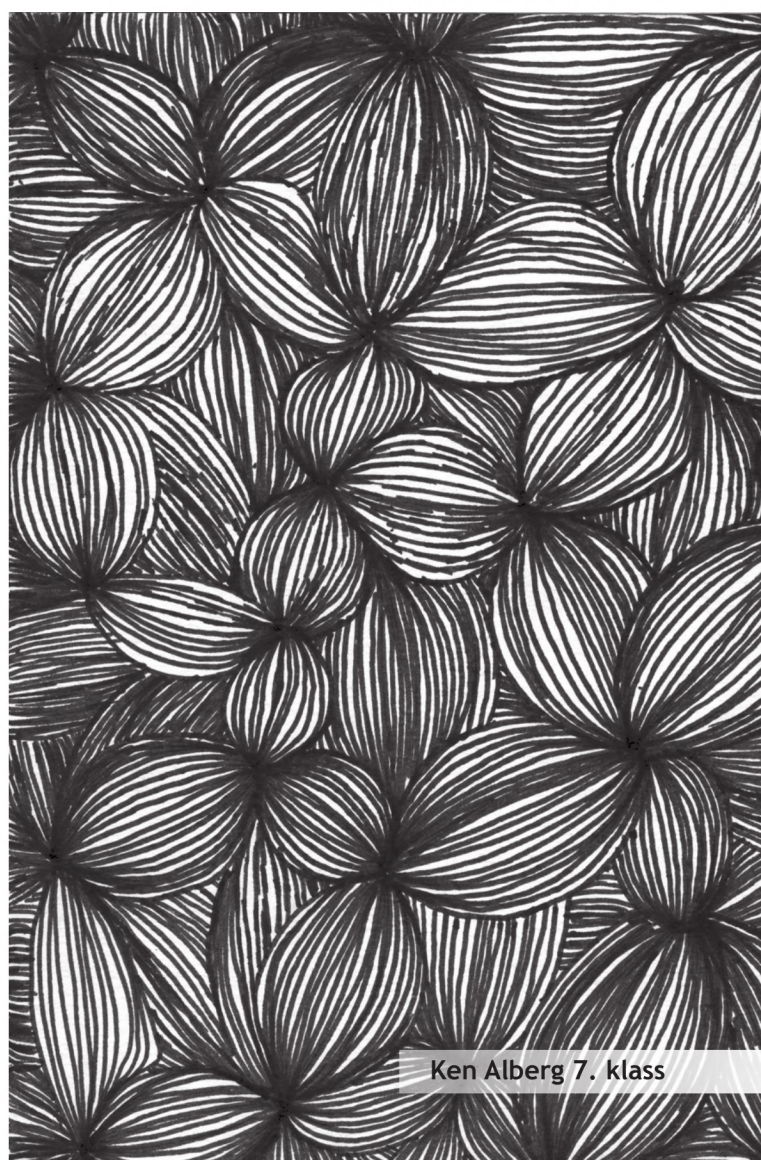
Kaisa Palmiste 8. klass

Kevin Kallasmäe 8. klass

Merit Lobja 8. klass

Ken Alberg 7. klass

Eesti keel

Ema ütles eile mulle:
„Emakeelepäev on homme!“
Siis sõitsin ruttu kooli ma
Teistele ütlema seda ka
Isa sõitis mulle järgi

Karjus: „Ära sa märgi!“
Eemalt kuulsin ma ta häält
Ehmusin ja sõitsin teelt
Lõpuks siiski jõudsin kooli

Kristin Pihelgas 7.klass

Eesti keel on eestlaste keel
Eestlaste keel on eesti keel
Sirge ja lõbus keel
Täppe ja punkte täis keel
Igatsen sind, eesti keel

Kerge ja viisakas keel
Enne sõna, siis keel
Et sa kestaks igavesti, eesti keel.
Lõpp

Tagmar Mänd 9.klass

Eesti keel on tore keel
Eesti hing on minul sees
Siin on hea president ja
Tubli lapsed
Ilusad Pärnu naised

Kaunis on meil
vanalinn Tallinn
Esimene Eesti kandis
Emakeelt ja eesti keelt
Lubab rääkida me meel

Reio Rand 9.klass

Eesti keel on kaunis keel
Eesti neiul eesti meel
Sest, et suus tal eesti keel
Teistest keeltest meie keel
Isemoodi tundub see
Kellele me keel ei meeldi
Emakeelt nad ei seedi
Eesti keel on meie keel
Lõppu sel ei tule veel

Merit Lobja 9.klass

Eesti keel on ilus keel
 Ei see lähe meelest meil
 See on maailma ilusaim keel
 Tore on seda rääkida
 Igasuguseid sõnu on

Kõiki sõnu me ei teagi
Eesti keel on rikas keel
Ei kuskil mujal seda ole
Lahe keel on eesti keel

Laura Aksin 9.klass

Eesti keel on tore keel
Eesti mehel suus on see
Sest et see on nende keel
Teistest keeltest parem see
Igavesti truuks tal jään

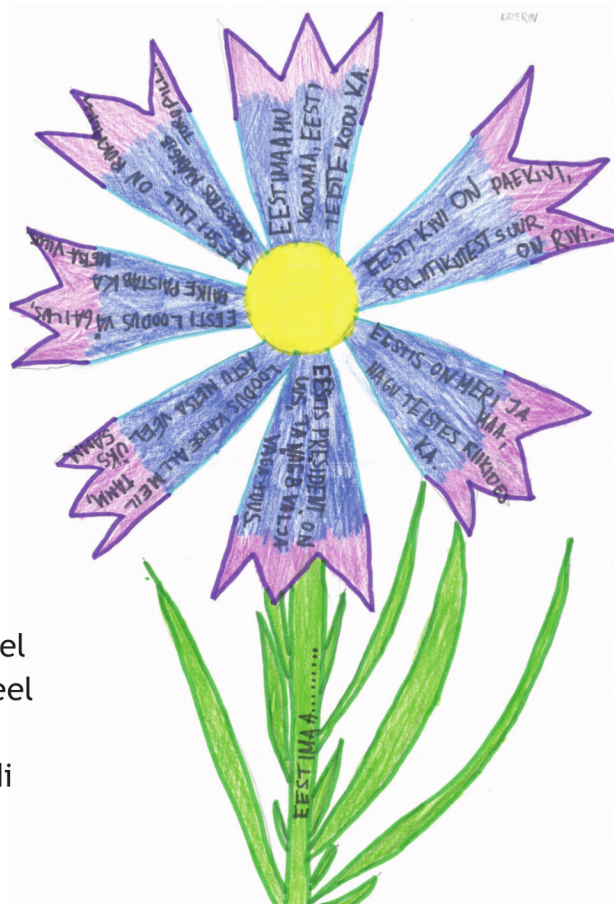
Kelle keel on raske keel?
Eestlaste keel on see
Emakeel on ilus keel
Leelo-leelo-lee!

Risto Brandman 9.klass

Eesti keel on meie keel
Elame me Eestimaal
Sellepärast on mul hea meel
Teistest maadest meid siin ka
Ikka meie Eestimaal

Kuigi elame me väiksel maal
Eestimaal on Saaremaa
Eestlastel parim must leib
Loomulikult ka kama ja või

Rein Pihelgas 7.klass

Kateriin Schär 5. klass

Eestimaa on ilus maa

Ees on meil väike maa
 Eks me näe, mis juhtub maal
 Selleks, et sinna minna, peame minema pealinna
 Teel meid ilus vaade lummas
 Igal maal on oma keel
 Mina räägin eesti keelt
 Autoga me peame sinna minema
 Aga mina tean, et see maa on Eestimaa

Marielle Laasma 4.klass

Carola Liiv 1. klass

Eestimaa

Eesti on ilus maa
 Suved on ilusad
 Teil on ilus maa
 Isad võiks olla kurjad
 Maa on kodumaa
 Asjad on kõik ilusad
 Asi ongi kõik maas

Remil Paroll 4. klass

Eile nägin ma Eestimaad

Eile nägin ma Eestimaad
 Õhtul lähme kõik magama
 Meil on palju järvi, linnu
 Ei lenda ühtki võõrlindu
 Eile nägin Eestimaad
 Lagunenud asfaltteed
 Magedad on järveveed
 Eile nägin ma Eestimaad
 Eile nägin ma Eestimaad

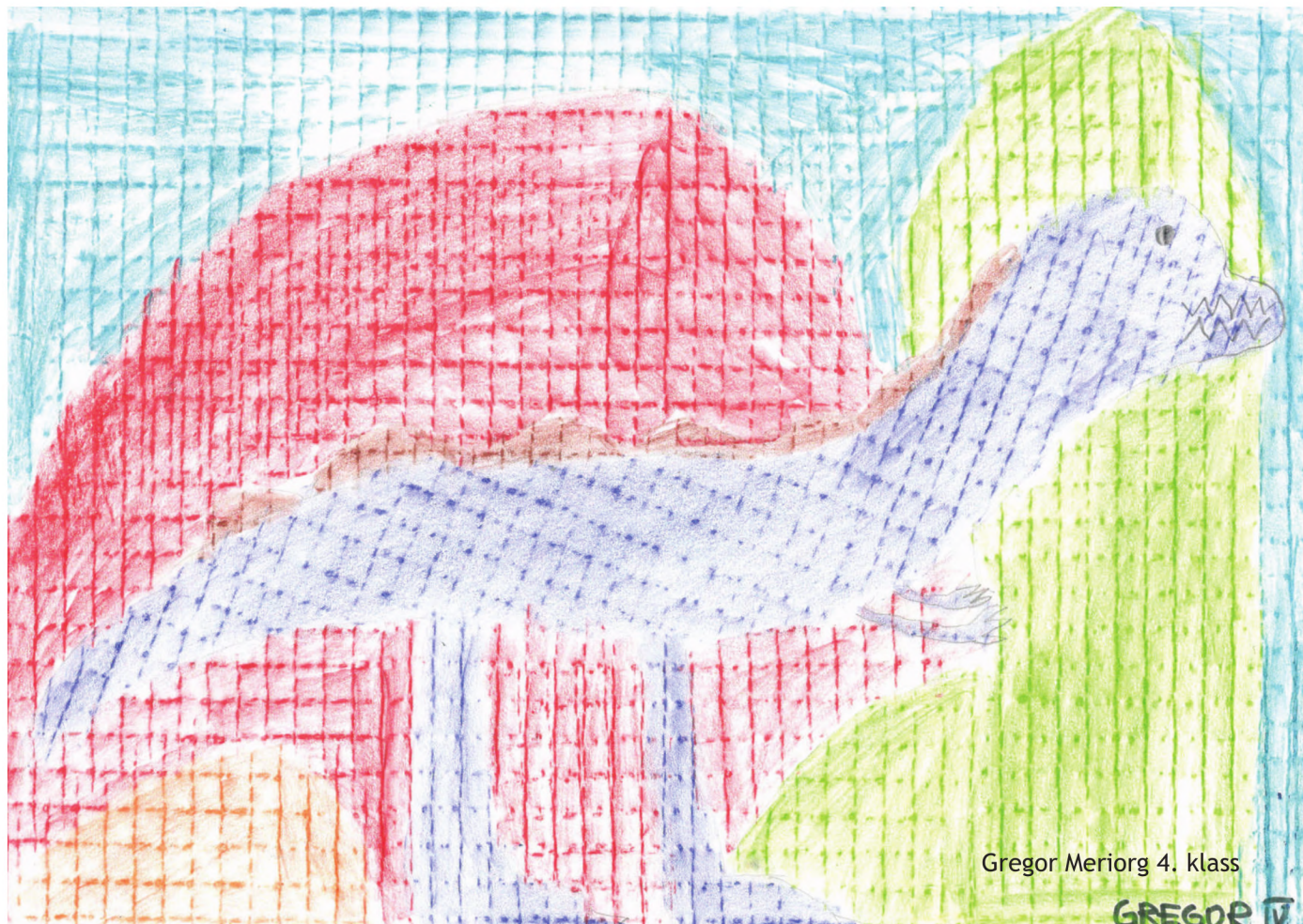
Rein Pihelgas 8. klass

Hunt

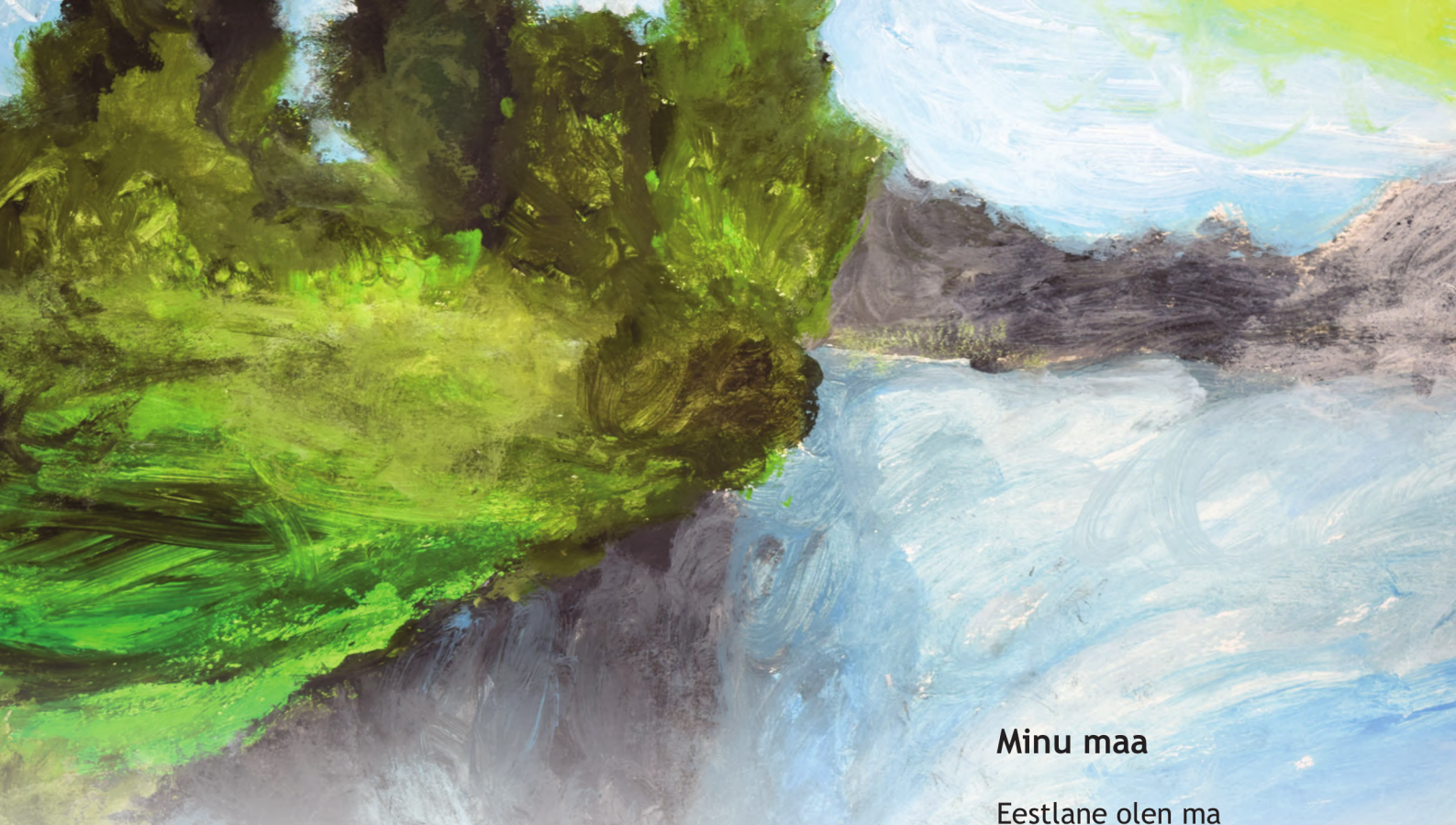
Oli kummalge öö. Hunt hakkas uluma. See oli kaugele kosta. Kõik kartsid seda häält väga. Kui aga ei kartnud midagi, tema muutus aina ilusamaks ja säravamaks. Ta tähed hakkasid rohkem särama. Kõigil läks hirm üle.

Kateriin Schär 3. klass

Gregor Meriorg 4. klass

GREGOR IV

Reio Rand 9. klass

Eile nägin ma Eestimaad!

Eile nägin ma Eestimaad!
Nägin nutiseadmeid palju
ja muusika mängis valju.
Eile nägin ma Eestimaad!
Nägin haritud kuid õelaid inimesi.
Eile nägin ma Eestimaad!
Nägin ilma koledat,
inimestel rahapuudus tundus olevat.
Eile nägin ma Eestimaad!

Jaanus Põldaru 8. klass

Minu maa

Eesti on kallid mulle.
Eestis elan mina.
Siin on hea.
Teie arvamust ma ei küsi.
Isadel on väike palk.
Minu armas sünnimaa.
Anna meile headust, jumal!
Anna meile ilus Eestimaa!

Robert Volt 4. klass

Minu maa

Eestimaa mu ilus maa
Eestimaa mu ainus kodu
Sa oled kui väike maa
Tunnen sind laulumaana
Imestan, et sul on nii palju
väärtusi
Mul on su üle hea meel
Aitan siis, kui sul on raske
Aitan sind, kui sul on mure

Jesper Männilaan 4. klass

Eestlastel olla on häa
Eestis elada on hea
Sest eestlastel otsas on pea
Tegus on eesti mees
Igas päevas tulevikku teeb

Kaunis on meie maa
Eestlastele elab ta
Eestlastele muistne on
Laulda ja tantsida

Ken Alberg 7. klass

Minu maa

Eestlane olen ma
Eestimaa mu kodumaa
Siit palju teada ma saan
Tean palju, palju ma
Isamaa on minu maa
Ma olen õppinud Eestimaalt
Aabitsad on koolis Eestimaal
A on esimene aabitsa täht

Mart Mikiveer 4. klass

Eestimaa on muidu äge,
riik ja valitsus on põnev.
Kõik käib peaaegu ülesmäge,
parlamendil palju väge.

Tõstke üles lasterahad
vangi ajage kõik pahad!
Suuremaks me teeme palgad,
Ansip, miks kõik maha salgad?

Pensioni ma paiskan lakke,
siis läheb elu rohkem mäkke.
Ansip praegu makse tõstab,
seda ainult mina mõistan.

Ajan maksud kõik ma nulli,
ei me viska kirja kulli.
Rahval taskud täis on sulli,
ei me aja riiki nulli.

Kersti Veinšteins 8. klass

EESTIMAA

EESTI ON ILUSAM KUI ELU.
EESTI ON VÄIKE MAA.
SUITSUPÄÄSUKE ON EESTI
RAHVUSLIND.
TAPAL ON PALJU VENELASI.
ISAMAAL ON EMAKEEL.
MU PÄEVIKUS ON EESTI KAART.
AABITSAS ON EESTIMAA,
AGA SEE ON MEIE MAA
JA ME ELAME SIIN.

Sten-Jents Käärt 4. klass

Jesper Männilaan 4. klass

Eile nägin ma Eestimaad!

Eile nägin ma Eestimaad!
Kodutuid prügikasti ääres
istumas,
kodutuid kasse ja koeri
pakendeid katki kiskumas.
Eile nägin ma Eestimaad!
Noori tänaval laamendamas,
laevu mere peal lainetamas.
Eile nägin ma Eestimaad!
Rikkurid tänaval trügimas
ja teisi teelt kiiruga välja
nügimas.
Eile nägin ma Eestimaad!

Kristyn Pihelgas 8.klass

Eile nägin ma Eestimaad!

Eile nägin ma Eestimaad!
Kehva ilma ja õelaid inimesi.
Eile nägin ma Eestimaad!
Haritud rahvast ja vaeseid
inimesi.
Nutitelefone ja helendavaid
ekraane.
Eile nägin ma Eestimaad!
Eile nägin ma Eestimaad!

Kevin Kallasmäe 8. klass

Eile nägin ma Eestimaad!

Eile nägin ma Eestimaad!
Lagunenud maju, kuure,
poode.
Nägin kuidas traktorid
lõhuvad kallist maad.
Eile nägin ma Eestimaad!
Kuidas meie rohelised
puud,
suured kõrged
kuusemetsad
hävivad!
Kuhu jääb inimeste
südametunnistus?

Timo Tambre 8. klass

Kerttu-Kättriin Kepp 1. klass

Mulle meeldib Eestis elada?

Olen sündinud 2002. aastal 23.juulil Eesti Vabariigis. Sündisin Pärnu vanas haiglas. Minu pikkus oli 48 cm ja kaal 2,650 kg. Siit ei lahku ma kunagi, sest siin on sündinud ka minu vanemad ja sõbrad. Eesti Vabariik kuulutati välja 1918. aastal Pärnu teatri rõdult. Eesti on tõeline koht, kus elada. Eestis on toidukaubad odavamad kui välismaal. Siin on laulupeod. Miks mulle meeldib Eestis elada? Sest siin on mu vanemad ja sõbrad.

Eestis ei meeldi mulle president, koolid ja riigitöötajad. Eestis elavad inimesed, kes töötavad Riigikogus, tahavad saada enda kätte võimu ja raha. Eestis ei oska keegi olla normaalne.

Normaalsed inimesed on kõik Riigikogust ka ära läinud. See on mõttetu!

Pagulased! Miks on vaja neid siia? Eesti ei saa isegi kodutuid elama panna kuhugi ja siis on veel vaja võtta lisaks pagulasi. On keegi üle Eesti üldse küsinud, kes neid tahab? Ei usu, et 50% inimestest üldse neid tahaks. Pagulased rüüstavad, peksavad, varastavad. Iga valla elanikud on hädas, keegi ei taha neid, eriti Vao küla.

Eesti keskmine palk on 300€ (arvatavasti), üür, toit ja lapsed. Eestis peaks palk tõusma, muidu lähevad inimesed Eestist ära, kuna ei suuda ära elada. Eestlased ei pea 24/7 rabama, et saaks perega ära elatud.

Siin Eestis on hea puhata, aga inimesed rabavad tööga end oimetuks. Kui Eestis tõuseks kõigil palk, oleks siin rohkem eestlasi. EESTI, MUUDA ENNAST!

Eile nägin ma Eestimaad!

Eile nägin ma Eestimaad!
Linnu, tänavaid ja talumaid.
Kui ilus see kõik oli!
Miks teised riigid siia ei koli?
Eile nägin ma Eestimaad!
Palju vaatamisväärsusi,
palju ka pöördeid ja käändusid.
Eile nägin ma Eestimaad!
Nägin jõgesid ja järvi,
Jõhvi naaber Kohtla-Järve.
Eile nägin ma Eestimaad!

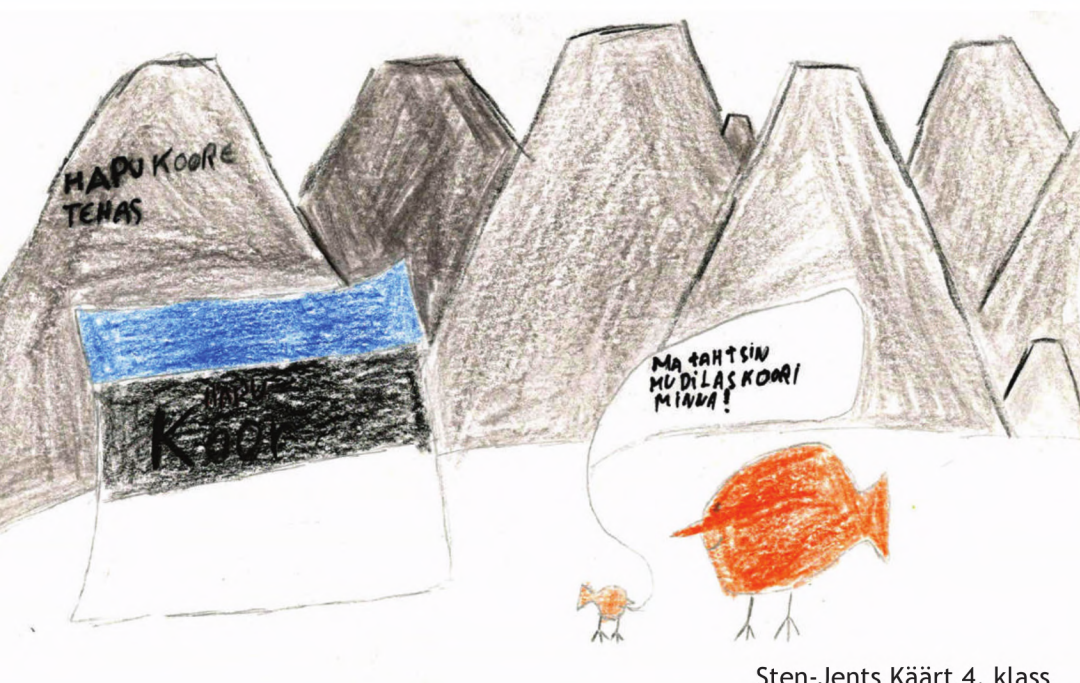
Mardo Laasma 8. klass

Emakeel

Eestlased elavad Eestimaal
Eesti meres ei ela vaal
Sinise taeva all me elame
Tihedate metsade sees
Ilusatel rohuaasadel

Kisa ja lärmi me teeme
Eestlased armastavad oma emakeelt
Eriliselt see kõlab ja igaüks
Leiab siit oma keele ja laulu

Merilyn Mikiveer 7. klass

Emakeel on eesti keel
Ema on siia poole teel
Siin on hää elada
Teil on aias tore kiik
Ilus on see meie riik

Koole on siin riigis palju
Eestlane on kindel kalju
Eestimaal on ilus ja hea
Loodusest lugu ma pean

Mardo Laasma 7. klass

Sten-Jents Käärt 4. klass

Eesti keele klassi unustatud õpik

Ma olen õpik, kes jäeti eesti keele klassi. Ma vedelen laual ja vaatan ringi, klass on vaikne, keegi ei räägi, kõik on vaikne. Klassis on palju laudu, mina olen keskmises reas viimase laua peal. Nüüd tuleb koristaja, puhastab tahvli, tõstab mind õpetaja lauale ja hakkab pörandaid pesema, siis on sööklas pime, aknast paistab kuu.

Nüüd on hommik, kedagi ikka veel ei ole. Siis tulevad kooli lapsed, klass on täis lärmi ja juttu. Õpetaja küsib: „Kelle õpik see on?“ Siis antakse mind mu omaniku kätte, ta paneb mind kotti teiste õpikute juurde. Kotis on pime. Teised õpikud räägivad juttu. Siis läheme koju, laps võtab mind kotist välja ja tõstab lausahtlisse. Jälle on pime ja teised õpikud räägivad ja küsivad: „Kus olid?“ Mina rääkisin oma pikka juttu ja nii möödus terve päev.

Katrin Veinšteins 7. klass

Kuupäev tahvlil

Olen kuupäev tahvlil. Vanust on mul vähe, sest iga koolipäeva lõpus kustutatakse mind ära. Tahvlilt näen ma väga hästi tervet klassi. Mõni õpilane õpib väga hästi, aga mõni halvasti. Ühel päeval juhtus selline asi, et lapsed hakkasid vahetunnis tahvilapiga sõda mängima ja ma sain pihta ning mul kustus osa numbreid ära. Ma olin väga kurb. Õhtuti, kui koristaja tuleb, siis ma vaatan ega ta midagi koristamata ei jäta ja kui jätab, siis ma tahaks talle öelda, et tal jäi üks asi tegemata, aga ta ei kuule mind. Siis olen ma eriti kurb, kui ta tahvlit pesema hakkab ja minuni jõuab.

Järgmisel päeval hakkasid õpilased klassis kaklema ja karjuma. Ma oleks tahtnud neile hea meelega öelda, et lõpetage ära, nii ei ole ilus teha. Järgmise päeva õhtul unustas koristaja mind koristamata ja sel päeval olin ma väga õnnelik.

Janno Põldaru 7. klass

Eesti keel on rikas
Mulle meeldib see ikka
Annaksin sellele keelele palju
Ka hüüaksin seda väga valju
Et me kõik armastaksime seda keelt
Emakeel on seda väärt
Lihtsalt õpime seda ja oleme häd

Kaisa Palmiste 8. klass

Tore päev

Eilne päev oli lahe,
koolis käis tore Contra.
Ta luuletas toredaid luuletusi,
need olid nii naljakad
ja toredad, et võtsid
kõhu kõveraks.
Siis oli seal tore pood,
mille nimi oli
A-P-O-L-L-O.
Poest oli tore osta raamatuid,
mina ka sain sealt toredaid
raamatuid.
See oli tore päev.
Nii lahe ja nii lahe päev,
et see võiks kesta iga päev.
Seal oli veel Jänku-Juss,
'keda ma ei näinud.
Pole midagi,
ikka juhtub.

Eerik Tiitus 6. klass

Erik Tiitus 7. klass

Tool, millel Kevin istub

Tere olen tool, ma olen umbes 50 aastat vana. Ma istun klassis vasakul pool tagumises reas. Päeval istub minu peal umbes 10 inimest. Minu tegevus on põhiliselt ühe koha peal seista ja mitte liikuda.

Ükskord oli kurb lugu, siis kui mind soditi ja loobiti mööda klassi ja tallati mu peal. Mõned hetked on olnud väga lähedad, kuna siis ei ole keegi minu peal istunud ega astunud ja ma vaatasin aknast välja, kuidas päike paistis ja linnud lendasid ning kuidas autod ja inimesed liikusid. Mul on klassis palju sõpru. Neid on umbes 11. Minu kaks sõpra istuvad ka. Üks istub kõige ees vasakul pool ja teine istub paremal pool nurgas. Eriti vihaseks sain siis, kui minu peal istus üks poiss ja kui ta minu peale sihvkasid ajas, siis ma tõmbasin tal tooli alt ära.

Minu päevad on olnud väga lõbusad ja väga jutukad.

Kevin Sutt 7. klass

Helena Vallimäe 9. klass

Tore päev

Eile oli tore päev
 ega seda jälle näe.
 Külas oli Apollo mees,
 lapsed kõik istusid tema ees.
 Contra oli ka meil külas,
 ta ei olnud kellegagi tülis.
 Raamatuid sai ka osta,
 ja siis pärast oma arvamust kosta.
 Lapsed olid väga rõõmsad,
 keegi enam voodis ei põõnand.
 Külas oli Jänku-Juss,
 kõik olid tema juures kuss.
 Kui üritus sai läbi,
 polnud kellelgi häbi.
 Koju läksid kõik,
 ees seisis bussisõit.
 Kui koju jõudsin ma,
 hakkasin ma luuletama.

Grete Alberg 6.klass

Tulnukad

Tulnukad õhus lendavad,
 inimesi nad pelgavad.
 Kardavad, et nendega tehakse eksperimente,
 nad tahavad ainult hõbesente.

Allan Vallimäe 6.klass

Tauno-Priidik Tambre 8. klass

Tauno-P

Tulge armsad lehmakesed
Tulge, tulge kodu juurde
Lasen teid oma majakesse
Laulan teile viisikesi
Laulan metsakesest, vihmakesest,
äikesest
Tulge minu härjakesed
Tulge oma karjapaika
Saate süüa mu loomad
Laulan teile laulukesi
Laulan tuulekesest, talvest,
päiksekesest

Eliisa Sutt 9. klass

Vilgas
Ahne
Reibas
Bravuurne
Lihtne
Armas
Nõudlik
Elav

Mareena Metsmaa
6. klass

Mängi, mängi lapsukene,
mängi, mängi maimukene.
Mängi tuulta puhumaie!
Kiigu, kiigu hobusega,
püüa kinni põrsapoega,
tõmba, tõmba kõutsi saba,
tõmba aga koera kõrvu.
Varsti aga ärkama sa,
siis sa üte kooli suundud,
kaasa tood säält kõverikke.
Latsed ärge ärkamaie,
kui kukk lendab katuselle,
sää! tema hakkab kiremaie,
seni mängi lapse mängu.

Kersti Veinšteins 9. klass

Lõbus päev

Eilne päev oli väga lõbus,
naljakas tunne oli mul kõhus.
Eriti naljakas oli siis,
kui raamatut luges üks mees.

Contra oli väga lahe,
autogrammi küsisin kohe.
Lasketiir oli väga äge,
punkte sain ma vahepeal vähe.

Kodus ema küsis kohe:
„Kas siis päev oli lahe?“
Kohe vastasin ma: „Jah!“
Emale see meeldis kah.

Jaanus Põldaru 5. klass

Aaron Laius 5. klass

Kuupäev tahvlil

Olen kuupäev tahvli nurgas ja vaatan, kuidas õpetaja õpetab õpilasi ja kuulan, mida nad üksteistega räägivad. Ma pikutan tahvlil, aga vahel ka istun ja vaatan, milline see klass on ja mida keegi seljas kannab. Ma vahepeal näen mõnel lapsel väga värvilisi ja ilusaid riideid ja tahaks neid ise ka proovida, siis ma oleksin kirju kuupäev tahvlil, mitte tavaline valge.

Mulle meeldib olla kuupäev, sest iga päev, kui õpetaja mind tahvlile kirjutab, vaatavad kõik lapsed minu poole. Õpetaja ei unusta mitte kunagi mind tahvlile kirjutada. Iga koolipäeva lõpus pühib koristaja mu tahvlilt ära, aga ma olen sellegipoolest rõõmus, et mind ei unustata tahvlile kirjutada ega ka tahvlilt kustutada. Kuupäev tahvlil olla meeldib mulle väga, tore on vaadata, kuidas lapsed õpivad ja targemaks saavad.

Jaanus Põldaru 7. klass

Tütarlapse imed

Elas kord üks perekond. Selles olid tütarlaps, ema, õde, vend, vanaema ja koer. See pere oli tubli ja töökas.

Ühel päeval läks tütarlaps metsa marjule ja sattus jõulumaale, kus töötavad päkapikud. Seal veetis tüdruk oma jõuluöö ja ei tahtnud enam kojugi minna.

Järgmisel päeval otsis ema tütart ja hüüdis: „Kus sa oled?“ Aga tüdruk ei kuulnud, sest oli sattunud põhjamaale. Alles ülejärgmisel päeval jõudis laps koju tagasi. Kui tütarlaps koju jõudis, oli tema pere väga õnnelik.

Brita Põldaru 2. klass

Tulge, tulge laulemaie
priske heinakaare pääle
kõrkus kaera kõrre peale
et saaksime pärast laulda veel
viisid kõik meil selgeks saaks
viisid head ja toredad
viisid kiired ja kirevad
sõnad kiirelt minevad
laulge, laulge meiega
homme laulan teiega

Kevin Sutt 9. klass

Poikad läksid karjatama.
Tütrid läksid karjatama.
Kaasa võtsid maitstva piima,
võtsid kaasa mannerguga.
Mehed kala püüdemaie,
palju kala koju toovad.
Naised jäävad ketramaie,
väikseid lapsi hoidemaie.
Päeva lõpuks toidulauda,
saabuvad kõik toidumaialt.

Sander Arusalu 9. klass

Pulmas söödi pulmatorti,
söödi torti, uhket torti,
joodi palju pulmajooki,
pulmajooki, maitsvat jooki,
löödi palju pulmatantsu,
pulmatantsu, uhket tantsu,
mängiti sääal pulmamängu,
visati sääal pulmakimpu,
kõrgelt see sääal lendamaie,
poiss, poiss tema selle püüdemaie,
ta tüdruku leida'aksi,
leidma tema lahke'aksi.

Ken Alberg 9. klass

Helina Valgur 7. klass

###

Ma olen tüdinud elust
Mitte keegi ei kuula mind
Kõik ainult kiusavad mind
Ja vahivad lolli näoga vastu

###

Ma ei taha maailma lõppu
Vaid tahaks palju sõpru
Tahaks olla rõõmus
Ja liblikad lendavad silmade ees

Martin Tobreluts 8. klass

Neiukesed noorukesed

Tulge noored neiukesed.
Tulge vaprad poisikesed.
Tulge, tulge kosjatama.
Tulles võtke laulukene,
Rõõmsameelne viisikene,
et saaks teite tuju tõsta.
Nemad läinud puide alla,
et saaks suu musisemaks.
Noorukesed rõõmsameelsed
armastavad teineteista!

Kaisa Palmiste 9.klass

Unelaul

Uinu uinu kaunikene
meie kaunis latsekene
hakkan sulle laulemaie
unelaulu laulemaie
uinu uinu kallikene
uinu pehmes voodikeses
voodis on sul tore olla
sääal hää tunne tulemaie
jää nüüd lõpuks magamaie
magades sa puhkamaie

Janno Põldaru 9. klass

Nõia lugu

Elas kord üks nõid, kellel olid pikad küüned, küürus selg ja kongus nina. Nõid kandis seljas räbalaid, et keegi teda ära ei tunneks. Nõid vihkas võlureid. Nõid seadis enda ette paberi, millel oli tema plaan. Nõial oli ülesanne, mida ta pidi täitma. Võlurid olid ju kurjad, varastasid eelmisel aastal nõia võluluua ja võlupaja. Nõida aitas tema vares, kes oskas rääkida. Ühel õigel päeval läksid nõid ja vares võlureid luurama.

Võlurid pidasid plaani, nõid kuulis ka seda. Nüüd oli nõial hea lõks üles panna. Nõid ütles varesele: „Nüüd lenda sina üles ja riputa võrk oksa külge.“ Vares vastas: „OK!“ Nõid ütles rõõmsalt: „Lõks on kella viieks valmis, võlurid tulevad kell 6!“ Nõid lausus veel: „Me püüame need kurjad võlurid kinni!“

Kell hakkas 6 saama ja võlurid olid kohal. Kohe kui nad kõik ühe sammu astusid, langesid nad lõksu. Nõid küsis nüüd nendelt: „Kus on minu võluluud ja võlupada?“ Võlurid ei vastanud midagi.

Nõid käratas vihaselt: „Kui te kohe ei ütle, siis muudan ma teid kõrvitsateks!“ Võlurid vastasid: „Hea küll, hea küll!“ Võlurid kõik vastasid: „Meie salapeidukas.“ Nõid küsis: „Kus see asub?“

Võlurid sosistasid: „Kaminas!“

Mõne aja pärast olid nõial asjad käes.

Võlurid küsisid: „Kas sa lased meid siit lõksust nüüd välja?“ Nõid vastas: „Ei lase!“

Nõid ja vares elasid elu lõpuni võlumetsas õnnelikult.

Ja kui te teada tahate, mis sai võluritest, siis kui nad veel surnud ei ole, oigavad nad seal lõksus ikka edasi.

Kui te kuulete metsas mingit oigamist, siis teadke, et need on need kurjad võlurid.

Kirke Kaasikoja 4. klass

Vapper prints

Kersti Veinšteins 7. klass

Elasid kord prints ja printsess. Ühel päeval, kui prints tööle läks, tulid printsessi juurde kolm meest. Kui nad sisse tulid, küsis printsess: „Kes teie olete?“

Mehed vastasid: „Röövlid.“

Printsess jooksis teise tuppa, aga röövlid läksid talle järele ja viisid oma autosse. Kui prints koju läks, hüüdis ta printsessi, aga teda ei olnud. Siis sai prints aru, et kuningalossi röövlid on printsessi varastanud.

Prints kutsus oma õe Liisa ja venna Kauri appi. Nad läksid röövlite maja juurde, viskasid nööri rõdu külge ja prints hakkas ronima. Ta ronis, ronis ja jõudis lõpuks kohale. Ta läks rõdu uksest sisse ja vaatas, et printsess on teises toas ja seal pole kedagi teist. Prints jooksis teise tuppa, võttis printsessi, jooksis rõdule ja hüüdis õele ja vennale: „Pange batuut valmis!“ Prints hüppas koos printsessiga alla ja jooksis minema.

Printsess kutsus enda juurde ka printsi õe ja venna, et nad nii vaprad olid. Ja kui nad veel elavad, on nad siiamani õnnelikud ja kasvatavad lapsi. Röövlid aga on sama pahad edasi ja varastavad asju. Printsi õde ja vend elavad veel ema juures.

Kaks aastat hiljem sündis printsi õel poeg ja ta pani talle nimeks Tauri. Ta kasvatab teda elu lõpuni hästi ja tervislikult ja elab elu lõpuni.

Jaanus Põldaru 4. klass

Õudne tagajärg

Elas kord mees, kes elas üleni prügi sees, sest ta sõi väga palju ja talle ei meeldinud koristada. Ta elas metsas ühes väikeses majas, kus keegi polnud teda kaua aega vaatamas käinud.

Ühel päeval helises aga telefon, mis pani mehe imestama. Talle polnud keegi aastaid helistanud.

Ta läks telefoni juurde ja vastas.

Mees ehmus, kui kuulis, et see on ema. Ta sattus paanikasse, kui kuulis, et ema talle külla tuleb, sest ta maja oli nagu prügimägi. Ta ei teadnud, mida prügiga teha, ta ei viitsinud seda prügikasti viia, sest prügikastid olid metsast seitsme kilomeetri kaugusel. Siis ta mõtles, et viib prügi metsa, et sealt ei leia seda keegi, kuna seal pole aastaid kedagi käinud.

Ta kogus kõik prügi kokku ja viis selle majast eemale paksu metsa poole.

Kui ta oli juba piisavalt kaua kõndinud, viskas ta kõik prügi maha. Siis tuli puu tagant välja üks vanaeit, kes ütles, et ta ei jätaks seda sinna maha.

„Sul läheb halvasti muidu!“ ütles vanaeit. Kuid meest see ei huvitanud, sest talle tuli ema külla ja ta saatis vanaeide sinna, kuhu päike ei paista ja kõndis minema. Mees oli nüüd õnnelik, et sai prügist lahti. Ta kõndis oma koju tagasi, tegi majaukse lahti ja nägi, et kõik see prügi, mis ta metsa viis, oli kuidagi tagasi sattunud. Mees läks närvi ja hakkas kiiresti prügi kottidesse panema, sest ema pidi tulema 2 tunni pärast. Siis, kui mees oli prügi kottidesse pannud, viis ta prügi ilusasti metsa, aga seekord kaugemale. Ta oli juba palju kõndinud, kui äkki nägi ta koobast, mis tema arust oli maha jäetud ja ta otsustas prügi sinna koopasse visata. Kohe, kui mees viskas need prügikotid sinna koopasse, kostis koopast üks kisa-mine ja mees hakkas selle peale koju jooksmas. Mees oli juba mõnda aega jooksnud, ta väsis ära ja hakkas kõndima. Järsku tuli kisaja puu tagant uuesti välja, lõi mehe oimetuks ja võttis ta vangi. Mees kuulutati mõne nädala pärast kadunuks ja mehe ema ei näinudki enam oma poega.

Reimo Lopsik ja Tauno-Priidik Tambre 9. klass

Rein Pihelgas 6. klass

Ma vihkan maailma ja elu,
mul ei ole siin üldsegi vedu.
Ma vihkan siin absoluutselt kõike,
ning tahaksin minna jõkke.
Mul ei ole siin tõelisi sõpru,
ainult need, kes valetavad kogu aeg.
Mul ei ole isegi pere,
kes ütleks mulle tere.
Ma tõesti vihkan seda kohta,
ega taha siin enam olla.

Igal hommikul, kui ärkan,
olen ma väga rõõmus,
sest tean, et mul on pere, kes mind
hommikusöögi ajaks laua taha ootab.
Igal hommikul, kui ma kooli lähen,
olen ma väga rõõmus,
sest tean, et seal on sõbrad,
kes mind väga ootavad.

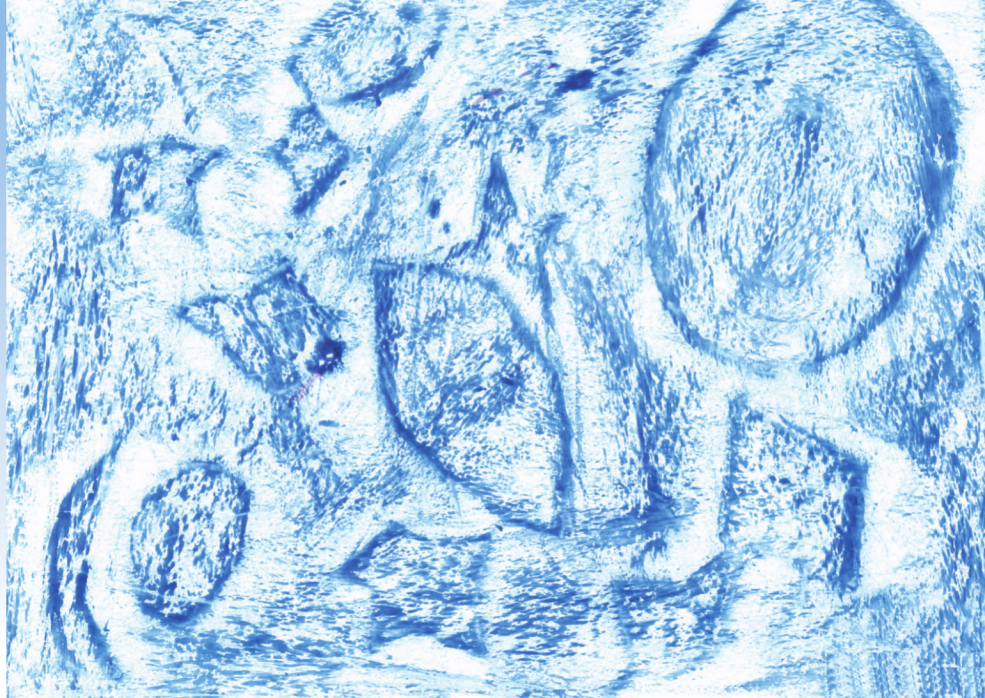
Laura Aksin 8. klass

Õnneplaneet

Sõitsin ühel päeval kosmose-laevaga ringi, sisenegin musta auku ja avastasid mingi uue planeedi, see oleks olnud nagu minu õnneplaneet. Ma mõtlesin, et selle nimi võiks olla Kommi-vabrik 5000, sest sellel maal olid kõik majad ja asjad valmistatud maiustustest ja see nägi välja nagu minu kodukoht, lihtsalt kõik asjad olid valmistatud maiustustest.

Minu maja oli vahukommidest,

kool oli martsipanist, vallamaja oli ehitatud krõpsudest, Timmu maja oli tehtud šokolaadist. Ja meri, see oli kõige parem! Mere asemel oli Coca-Cola. Ma sõin seal nii palju magusat, et kõht hakkas valutama. Kui ma kusagilt küljest tüki murdsin, tekkis see uuesti tagasi. Kogu see planeet üldse oli imeliku kujuga ja igapidi käänuline.

Kregor Ojala 4. klass

Jaanus Põldaru 6. klass

Väärikalt läbi elu

Mis on väärikus? Kas kõik inimesed peavad väärikalt käituma? Millised on väarikad inimesed? Ma arvan, et nendele küsimustele ei saa anda ühesõnalisi vastuseid, sest igaühel on erinev arusaam sellest.

Minu arvates on väärikus see, kui sa oskad teatud olukordades ennast kontrollida ja säilitada rahu, et teistele jääks sinust hea mulje. Need teatud olukorrad on näiteks siis, kui keegi ütleb sulle midagi solvavat või õelat ning siis tuleb sellest mitte välja teha ja säilitada väärikus. Eriti siis, kui selline olukord toimub avalikus kohas, kus on palju rahvast.

Missugused inimesed on väarikad? Väärikad inimesed ei ole ainult väarika käitumisega, vaid ka vastava riietusega. Nende riietus on korralik, soliidne ning nad on ka vaoshoitud. Nende tunnuste järgi võib väarika inimese juba kaugelt ära tunda. Õnneks neid inimesi on ja mitte väga vähe. Väärikaid inimesi on igas eas. Võib-olla ollakse kõik väarikamad alates sellest east, kui inimene teab, kuidas ja kus tuleb väarikalt käituda. Näiteks tööintervjuudel. Seal tuleb olla korralik ja viisakas, et jätta hea esmamulje ja saada tööle.

Eelpool toodud näidete järgi võib järeldada, et väarikusest on ka kasu. Sageli on mõnedes olukordades vaja väarikust säilitada. Üsna raske, aga alati ei peagi olema väarikas igas olukorras, sest see oleks ideaalne, aga täiuslik elu on igav. Elu on lühike, seda tuleb nautida, kuid siiski väarikaks jäädes ning nii ei saa eladagi väarikalt läbi elu.

Marian Schär 9.klass

Mary-Marleen Kais 4. klass

Kivikirka küla

Kivikirka külas elas kummitus,
kes tegi uu-uu-uu.
Kivikirka külas elas nõid,
kes tegi pauku ja mürtsu nii, et majad langesid.
Kivikirka külas elas troll,
kes tegi nii suurt müra, et puud minestasid.
Kivikirka külas elas kogukond,
kes kaebas kummituse, nõia ja trolli kohtusse.
Nad hukati järgmisel päeval uu-uu-uu.

Eerik Tiitus 5. klass

Õnneplaneet

Õnneplaneet asub Maast umbes 4200 valgusaasta kaugusel. Õnneplaneedil elavad ainult inimesed, kes oskavad elust rõõmu tunda. Õnneplaneedil ei pea keegi tööl käima, vaid kõik teevad seda, mis neile meeldib. Sinna pääsevad elama ainult need inimesed, kes on terve elu olnud tõsised. Iga õnneplaneedi elanik saab osaleda iga-aastaselt kõige õnnelikuma inimese võistlusel, kus valitakse aasta kõige õnnelikum inimene ning saadetakse Maale tagasi igavat elu elama. Õnneplaneedilt ei saa keegi enne tagasi, kui ta ei ole võitnud aasta kõige õnnelikuma inimese tiitlit, sest see näitab, et ta ei ole piisavalt õnnelik. Õnneplaneet ise näeb välja väga kaunis ning fantaasiakirev. Pole ime, et kõik, kes sinna satuvad, tahaksidki sinna elama jääda.

Kevin Kallasmäe 6. klass

Valu hinges

Minu sees on kõik pime,
haiget teeb see.
Ei saa elada ega olla,
valu ei lase.
See valu mind piinab,
ja lahti ma sellest ei saa.
Iga minut, iga sekund
tundub nii piin.
Miks valu minust lahti
ei lase, miks mina
ei suuda rahulikult olla.
See närib mu hinge,
kas ei saa ma kunagi
enam rõõmus olla?
Kas ma jäängi siis nii,
et valu mind sööb.
Ei saa naerda, ei saa rõõmus olla.
Ainult üks valu ja valu.
Miks nii hingemattev see?
Kas suudangi kunagi
veel normaalselt elada ma?
Seda näitab aeg.

Olla rõõmus

Olla rõõmus, olla tubli
see on kõige toredam.
Särada rõõmust ja tunda rõõmu,
see on kõige parem.
Õnn, rõõm, naer,
tunda, et on hea.
Tore, et sa suudad vahel
olla hästi hea.
Joosta, särada, naerda nii,
et olla see, kes olen.

Merit Lobja 8. klass

Ühe leevikese lugu

Väike leevike lendas seemneid otsima. Ta leidis ühe puu alt musta linnu, kes oli lõksu jäänud. Leevike tõttas võõrale appi ning päästis ta välja. Nüüd jätkas punarind oma teed. Varsti leidis ta maast poolkülmunud linnupoja. Leevike võttis poolkange linnu kaasa ja hakkas ta ema otsima. Ta lendas kolmanda puu juurde. Linnuema elas seal. Leevike andis linnupoja emale ning lendas taas toitu otsima. Lõpuks leidis lind süüa. Nüüd on tal tuju hea.

Anett Oja 1. klass

Biret Põldaru 6. klass

Leevikene tsirts-tsärts
Elab talvel meil
Elab koos perega
Vahva väike linnuke
Ilus punakõhuke
Kõrgel, kõrgel ladvas
Elab meie leevike

Kerttu-Kättriin Kepp 3. klass

Ma uisutan uiskudega,
ja tuul tuli tuiskudega.
Päkapikk kelguga,
ja uus aasta pauguga.
Talv tuli lumega,
ning jõulud suure kingiga.
Lumehelbed langesid,
kerkisid kõrged hangedki.

Birgit Põldaru 5.klass

Andro Laius 3. klass

Marian Schär

Kevad

Kevad tantsib õues,
tal on nüüd lilled põues.
Siis on pikad päevad,
seda kõik näevad.

Suvi

Suvel on soojad ilmad
ja päikesel on lahti silmad.
Siis on lastel vaba aega
ja ei pea nad nägema palju
vaeva.

Sügis

Sügisel on tühjad puud,
mis seal ikka muud.
Siis jäätuvad ojad
ja tulevad külma pojad.

Talv

Talvel on külmad ilmad,
siis sulguvad päikese silmad.
Siis sajab palju lund
ja karud magavad talveund.

Jaanus Põldaru 3. klass

Remil Paroll 7. klass

Tihased

Juba jälle talv on käes,
tihaseid sa aknal näed.
Aknaklaasi toksivad,
süüa aina otsivad.
Mis siis teha, saapad jalga!
Tarvis neile süüa anda.
Rasv on hea ja seemned ka,
pean neid ruttu aitama.

Bamela Sutt 4. klass

Jõulude eel

Langes lumi maha,
tekkis lumehang.
Lumememm ta lumes kargab,
lumehelvest peale langeb.
Jõulupuu meil särab toas,
piparkook seal tipus naerab.
Verivorst ahjus küpseb,
hapukapsas pajas aurab.
Maja ees meil kaunis kuusk,
kaetud pehme vaibaga.
Uus aasta trügib uksest sisse,
raketid peitu panin ma.

Mareena Metsmaa 5. klass

Päike ja lumi

Õues paistab päike
see tundub nagu äike.
Kui õue lähed sina,
ta tundub nagu isa.
Kui kõikjal pilved taevas
ja lumi ainult langeb,
siis kõik on juba valge
ja käed ka üsna kanged.

Kateriin Schär 3. klass

Nõme talv

Ma vihkan talve,
kuna on lumi,
on hanged,
on külm.
Ma vihkan jääd,
mis on talvel.
Ma loodan, et Sina
mulle alatiseks jääd.

Mingi asi,
sa oled ilus,
aga väike,
sa särad
nagu päike.
Sa oled hooliv
ja mulle kallis.

Kati Pöldaru 8. klass

Tihane ja vares

Varesel on tore päev,
tihasele külla läeb,
Koos nad pekki nagistavad
ja siis juttu sädistavad.

Tihane siis seemneid tõi,
vares rõõmust tantsu löi.
Pole vaja põllule minna,
hernehirmutis las jääda sinna.

Tihasele maitseb pekk,
sest et sel on rammus mekk.
Vares seda küll ei taha,
sest tal hakkab sellest paha.

Tihane ja vares koos,
talvel ikka täies hoos.
Külma nemad küll ei pelga,
lõunamaale nad ei lenda.

Kristjan Kallasmäe 4. klass

Marie-Eliise Sutt 5. klass

On õues suur tuis ja
kapis vedeleb uisk.
Mul keldris on üks kelk ja
kaugel taevas helendab jõuluhelk.
Jõulud on tulemas, päkapikk ka
jõuluvana tuleb oma saaniga.
Lumemees lume sees seisab meie ukse ees.
Peatab ta kinni ree, mille sees on jõulumees.
Talv tuleb lumega ja karu suure unega.

Kirke Kaasikoja 5. klass

Tihane

Elas kord üks tihane
ta oli väga vihane
sõi pekitükki
tegi mitu kükki
ja koju läks

Robin Sirel 1. klass

Ribaluuletused kummitustest. 3. klass

1. LUULETUS

Kummitav kummitus
hiilib mööda tuba. (Mareena)

Kummitus on hirmus asi,
teda kõik meil kardavad.
See kummitus on kummitus,
mis seina seest end ilmutab. (Biret)

Kui kuu on must, kui kuu on must,
siis kummitus meil uurib ust.
Kui päike on taevas,
siis kummitus on laevas. (Kirke)

Kummitusel kummist pea,
rohkem salme ma ei tea. (Õp Urve)

2. LUULETUS

Elas ühes õudses majas
mitu õudset kummitust. (Birgit)

See kummitus seal kummitas
ja kõigil hirmu nahka ajas. (Mary-Marleen)

Kummitus, kes kummitas,
tal kummaline kuju. (Ly-Ann)

Ma olengi see kummitus,
teil hirmu nahka ajan. (Andre-Rene)

Sten-Jents Käärt 6. klass

Risto Brandmann 9. klass

Imesõrmus

Umbes 500 aasta eest elas üks mees.

Ühel päeval leidis ta imesõrmuse. Ta uuris ja uuris sõrmust ning märkas sõrmuse siseküljel numbrit. Mees ei teadnud, mida sõrmusel olev number tähendab. Ta otsustas minna kuninga juurde, et aru pidada, mida number tähendab. Kuningas teadis sõrmustest kõike, kuid sellist polnud ta kunagi näinud. Ta lausus mehele: „Sa saad ainult 13 soovi soovida, kuid ole ettevaatlik. Kui soovid 14 soovi, siis juhtub midagi kohutavat.“ Mees läks õnnelikult koju. Ta soovis iga päev nii palju soove, et ei pannud tähelegi, mitu soovi ta oli juba endamisi öelnud. Mees soovis, et ta elaks lossis ja et ta oleks kõige rikkam, et tal oleksid kõige ilusamad asjad jpm.

Kord läks mees jalutama. Kui ta tagasi jõudis, oli kogu ta rikkus hävinud. Raha oli kadunud ja kõik uhked riided olid muutunud taas närudeks. Mees seadis sammud taas kuninga juurde, et too teda aitaks, aga kuningas ütles: „Ma ju hoiatasin, et tohid soovida vaid 13 korda. Nüüd pead oma rumaluse pärast olukorraga leppima“.

Kirke Kaasikoja 4. klass

Sõbrapäev

Minu sõber on maailma parim,
sest vahel ta lolliks mind norib.
Kuid parimaid sõpru on vähe.
Jah, võltssõber istub sul pähe.
Tõelised sõbrad on hullud,
ta joonistab ette sul vurrud.
Vahel ta seisab ja taskus on käed,
sest kätte on jõudnud meil
sõprade päev.

Kersti Veinšteins 8. klass

Maaailma kõige lähedam sõber

Kõige lähedam inimene käib Varbla Põhikooli 7. klassis. Ta on minu klassiõde Katrin. Katrin on 13-aastane ja 22. septembril saab ta 14-aastaseks. Kohtusin Katriniga kaks aastat tagasi Varbla koolis. Tulin 6.klassi siia kooli. Esimesel koolipäeval teda küll ei näinud. Kuna olin siis Mariellega. Ei tundnud kedagi. Juba järgmisel päeval ootasid nad mõlemad mind kooli ees ja hakkasid uusi õpilasi tutvustama ja kooli kah.

Katrin on abivalmis, sõbralik, lahe, ilus, truu ja ustav. Talle saab enda muredest kurta, ta lihtsalt oskab neile vastata ja lahenduse leida. Ta on tunnis tasa, kuna ta kardab. Ja see on nakkav. Olen minagi tasa, aga vahel ütlen ka midagi.

Me oleme nagu kaks tilka vett. Esialgul ei olnud mul prille, aga 7. klassi alguses sain. Ja meil on sarnased prillid, iseloom ja käitumine. Katrin on kiire jooksja ja väga tugev. Ta on minu printsess, ta on kaunis, iludus kuubis! Ta lemmikvärv on valge ja lemmiktoit kartulipuder hakklihakastmega.

Mareena Metsmaa 5. klass

Diibe Drel 8. klass

Talle sobib rohkem see, kui ta juuksed lahti käib. Tal on hästi pikad pruunid juuksed. Ta hää on kaunis. Tal on poiss ja nad sobivad hästi kokku. Ta on väga osavõtlik ja hea organiseerija.

Korraldame koos klassiõhtuid. Ta on väga tore inimene. Ei taha iial kaotada. Me saame ülihästi läbi. Me jagame temaga kõike. Tal on ilusad ripsmed ja hallikas-rohekad silmad. Ta ei meigi ennast väga. Tal on loomulik ilu.

On ülipalju mälestusi, korda saadetud asju.

Ta on parim. Katrin on hästi, hästi tore. Elukaunis. Ta kannab ilusaid riideid ja ta ei räägi meie saladusi kunagi välja.

Meie lemmikõpetaja on Maili Arusalu, kuna ta on elukaunis ja hästi lahe.

Katrinile tuleb armastada ja temast hoolida.

Ta on parim!

Helina Valgur 7. klass

Kevin - maailma humoorikaim inimene

Kevin on lahe ja humoorikas sõber. Kevin on kolmeteistaastane ja käib seitsmendas klassis. Kevin on pikka kasvu kolmeteistaastane koolipoiss. Kevinil on lühikesed tumedad juuksed, tal on rohelist värvi silmad ja tal on keskmise suurusega nina, otsmik on tal normaalse suurusega.

Kevin kannab halli või musta värvi dresse ja dressipluusi. Kevin on väga humoorika iseloomuga inimene, talle meeldib väga nalja teha. Kevinile meeldib sporti teha ja tema lemmiktund on kehaline kasvatus.

Kodus meeldib Kevinile mängida Xbox-iga või siis mängida arvutis Counter-Strike-i. Et Kevinit iseloomustada, on vaja palju omadussõnu, näiteks lõbus, rõõmsameelne, sportlik, humoorikas, tugev, kiire, sõbralik ja nii edasi. Kevinil on hobiks jalgpall, oma taksi eest hoolitsemine ja koopaoravate eest hoolitsemine. Kevinile meeldivad kunstiõpetuse tund, kehalise tund ja loodusõpetuse tund aga talle ei meeldi inglise ega vene keele tund, sest tema arvates on need maailma kõige igavamad tunnid. Kevinil arvates on kunst sellepärast hea tund, et seal saab alati palju nalja. Kevin tahab, et kõik tunnid oleksid samasugused nagu loodusõpetuse tund, sest siis jääksid asjad paremini meelde. Koolis ei meeldi Kevinile käia, aga koolis sõpradega olla ja juttu rääkida meeldib küll. Kokkuvõtteks võib öelda, et Kevin on väga lõbus ja humoorikas inimene. Ja tema lemmiktegevuseks on jalgpall.

Jaanus Põldaru 7. klass

Kas noorus on ilus aeg?

Noorus on tõesti ilus aeg.

Noortena leitakse isegi oma elu armastus, kellega ülejäänud elu veeta.

Aga tavaliselt kestab see 1 nädal kuni 3 kuud. Selliseid lühiajalisi armastusi olen kümneid kordi näinud ja kuulnud, nii oma sõprade kui ka sugulaste käest.

Aga armastus ei ole ainuke rõõm nooruse ajal. Ka sõpradega väljas käimine on rõõm. Nooruses on isegi liiga palju rõõme ja muresid. Muresid on nooruses küllaga ja kuhjaga.

Kui ühe mure ära lahendada, on teine kohe kohal. Tavaliselt on nooruse muredeks õppimine, suhted sõprade ja vanematega, võib-olla isegi suhted õpetajatega ning keelatud ained. Keelatud ainetega, nagu alkohol ja tubakas, on veel eriti suured probleemid. Kui selliste asjadega vahele on jäänud, siis eriti hästi see lõppenud ei ole, aga mõned vanemad on nii leebed ja rikkad, et nad lihtsalt maksavad selle trahvi kinni ja kõik, muud ei midagi. Aga minu sõpruskonnas ei ole ühelgi selliseid vanemaid. Mul õnneks selliseid probleeme pole.

Mulle noorus väga meeldib, kuna mul on rõõme rohkem kui probleeme, ilmselt. Tavalised noorsooromaanid on hoopiski erinevad minu elust. Aga noorus peabki ilus olema, kui ilus ei ole, siis ei ole ka rõõme. Niisiis noorus on minu jaoks ilus aeg ja nii peabki olema.

Ken Alberg 7. klass

Birgit Põldaru 4. klass

Jaanus - maailma vaikseim inimene

Jaanus on minu sõber olnud juba lasteaiast saati, seega tunnen teda väga hästi. Nii palju, kui ma mäletan, on ta alati olnud vaikne ja tagasihoidlik, kuid seda põhiliselt siiski võõraste inimeste juuresolekul. Sõpradega koos olles on tal alati sõna sekka öelda, aga kui lähedale satub mõni tundmatu inimene, siis kisu temalt kas või tangidega sõnu suust välja. Isegi, kui võõras temalt midagi küsib või üritab niisama juttu teha, siis kostab Jaanuselt ainult kurdistav vaikus. Kuigi ta on väga vaikne inimene, on tal siiski palju sõpru ning koolis läheb samuti hästi.

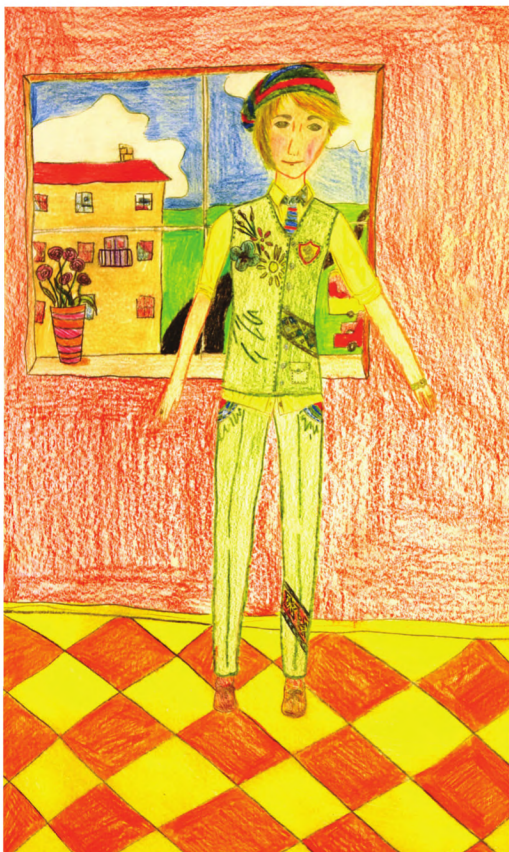
Lasteaias ja koolis algklassides oli ta ikka väga vaikne inimene. Nüüdseks tundub mulle, et mida aasta edasi, seda rohkem hakkab ta suhtlema ka võõrastega. Ise ta võib olla ei arva üldse, et ta on vaikne inimene, kuid kõrvaltvaatajale paistab, et ta oleks nagu mingi tummhammas. Isegi Tõstamaal karjäärilaagris ütlesid inimesed, et neil hakkab pisut kõhe, kui nende vastas seisab inimene, kes ei kavatsegi neile midagi vastata.

Minu arvates on hea, kui Jaanus vahel vait ka on, kuigi meie sõpruskonnas juhtub seda harva. Mina arvan, et see ei ole tema jaoks probleem, et ta ei armasta võõrastega suhelda, sest kui on ikka vaja rääkida ega ta siis rääkimata ka ei jäta. Lihtsalt ta on siiamani inimestele meelde jäänud pigem tagasihoidliku inimesena. Sellegipoolest olen kindel, et olen tema sõber ka edaspidi.

Kevin Kallasmäe 7. klass

Ramon Ismael 1. klass

Merilyn Mikiveer 6. klass

Milline elukutse oleks parim?

Maailmas on palju erinevaid elukutseid. Osa on kergemad, osa raskemad. Inimesed käivad tööl, et end harida saaks. Mina olen mõelnud, et kõige parem elukutse pole koristaja, sest seal sa ei saa kasutada oma teadmisi. Pigem tuleks valida selline töökoht, kus sa saaksid oma teadmisi kasutada, näiteks insener, sest seal sa kasutad oma pead kogu aeg. Parim elukutse on igal inimesel erinev, sest erinevate teadmistega võib saada parima töökoha. Paljud inimesed tahavad saada poliitikuks, kuna seal on hea palk ja põhimõtteliselt ei pea seal midagi tegema. Inimestele meeldib see ja nad ütlevad, et see on parim töökoht. Mina aga nii ei arva, sest kui inimesele meeldib tehnika ja ta oskab seda kasutada, siis nende inimeste jaoks sobiks kusagil tehnikalaboris töötada. Minule meeldivad masinad ja minu arust oleks parim töökoht metsanduses, sest selle tööga saab kiiresti raha ja on alati põnev vaadata, kuidas metsa maha võetakse. On oluline, et inimene teaks, millist elukutset ta tahab valida, sest kui ta ei vali endale sobivat ametit, siis tal võib töökohas ja elus raskusi tulla.

Sten-Jents Käärt 5. klass

Hea ilma retsept

Mitu tonni päikest.
Mitte ühtegi tilka äikest.
Paar kilo kiudpilvi.
Soovin sulle häid ilmu.

Allan Vallimäe 7. klass

Klassiruumis ringi lendav kärbes

Olen kärbes, pisike, must. Silmad on suured. Mulle meeldib lennata ja konnata pikki maid.

Olen käinud kaugel, nii Helmkülas kui ka Rahestes. Elan Varbla keskkoolis suures majas.

Ühel päeval, kui läksin pisikesele lennukäigule, otsustasingi minna Varbla Põhikooli. Maja oli üüratult suur, isegi metsikult. Inimelukaid oli palju, märkasid avatud aknaid, valisin ühe neist. Eesti keele ja kirjanduse klass oli suur ja kollane.

Klassis valitses vaikus. Lapsed istusid laua taga ja kirjutasid. Ei mina ei saanud aru sellest, et ma ka nii hästi lugeda oskan. Pealegi olid tähed nii suured, et keegi poleks saanud lugeda. Maandusin lauale ja puhkasin. Keegi hakkas suurt ning paksu pulka minu poole suunama, see oli koletu. Tõusin lendu ja kimasin minema. Ei saanud pihta õnneks! Keegi vehkis käega minu poole. Napilt sain pihta. TAHAN SIIT VÄLJA! Aken oli suletud ja mina hädas. Kõik proovisid mind püüda. Suundusin kapi taha. Lõpuks pääsesin! Piilusin, aken oli ikka suletud. Olen alati öelnud, et inimesed on vastikud, sellepärast me neid kiusamegi. Ma tahan lennata koju, oma koju. Tahan oma voodisse, sooja ning pisikesse.

Tõusin lendu, kuid paistis, et rahvas on rahunenud ning istub oma kohal.

Lendasin akna poole, kõrgelt, õpetaja avas akna ja ma sain välja, ma sain minna oma koju. Ma olen vaba!

Kokkuvõtteks oli see kõige traagilisem sündmus. Ma ei naase kunagi Varbla kooli. Seal on öelad inimesed. Kui meil oleks pisarad, me nutaks! Aga praegu ma lihtsalt kurvastan. Aga tänaseks head aega! Ma loodan, et jäin teile meelde oma jutuga.

Kersti Veinšteins 7.klass

Mesilane

Olen mesilane, kes lendab eesti keele klassis.

Tulin klassi aknast ja aken pandi kinni ja enam välja ei saa. Tiirutan ja tiirutan. 9.klassil on kontrolltöö ja ma unistan. Istusin Peetri lauale, aga ta tahtis mind õpikuga lüüa. Liisu kiljus, kuna kardab mesilasi.

Õpetaja ajas mind taga, aga istusin tahvlilambi otsa. Ja mõtlesin ja mõtlesin, kuidas ma siit välja saaks. Kui kontrolltöö oli läbi, tegi õpetaja Malle klassiakna lahti. Proovisin välja lennata. Lendasin vastu klaasi, kolks! Siis helises tundi, õpetaja pani akna kinni.

Jõudsin vaevu välja lennata. Tilluke mure oli, et üks tiib tuli küljest ära. Ja oli nii valus, et surin.

Ja kena Mari leidis minu. Siis korraldas nende klass mulle matused. Roosa kirst oli ja valged roosid.

Mind maeti kooli lähedale.

Helina Valgur 7. klass

Hea ilma retsept

Heaks ilmaks on ju vaja
ühete päeva, mil vihma ei saja.
20 000 tonni päikest
ja palun, ei mingit äikest!
35 kilogrammi lõunatuult,
natukene naeru ka laste suult.
Näpuotsatäis kiudpilvi,
ära riku toas arvuti taga oma silmi!
Retsept saigi valmis
ning kõik see on toredas salmis.

Grete Alberg 7. klass

Ilusa ilma retsept

2 m/s lõunatuult,
kilode viisi päikest.
Õunu saad õunapuult,
taevas vahel äikest.
200 000 l sooja järvevett,
maitse järgi kiudpilvi.
Mesilastelt saab mett
lga päev näeb ilusaid ilmu.

Timmu Kepp 7. klass

Ilusa ilma retsept

Täna on meil mahe tuul 2m/s.
Päike on nii raske, et sulatab ära meid.
Järves on 200 000 l sooja järvevett, mis keeb.
Järve kohal lendavad kiudpilved.

Eerik Tiitus 7. klass

Timo Arusalu 2. klass

Prügivana

Elas palju aastaid tagasi üks mees, keda hüüti Prügivanaks. Ta oli nii vana, et ta ei suutnud midagi ära viia ja viskas kõik metsa, aga teistele Vanadele ei meeldinud see ja nad said väga kurjaks. Prügivanal oli ükskõik nende mõlisemisest ja karjumisest, sest ta oli harjunud sellega, et ta maja ees oli väga palju prahti, seal oli kommipabereid, jäätisepabereid, mõned ajalehed ja nii edasi. Ta mõtles, mida see nässakas ikka teeb, kui ma kõndida ega liikuda ei jõua, pean ma kogu aeg prügi maha viskama. Aga tal tuli väga hea idee, et äkki palkaks endale toateenija, kes peseks pesu, viiks prügi vajalikku kohta ja Prügivana maksaks talle 0,000010 eurosent.

Nii ta kirjutas enda väsinud ja väriseva käega: „Kes tuleks mulle koduperenaiseks? Ma ise enam ei suuda midagi teha. Mu vanus on ka juba üle 60!“

Kõik vanurid käisid selle kuulutuse juures, mõned ohkasid, teised irvitasid ja kolmandad ütlesid: „Paks.“

Aga neljas vaatas seda kirja hoolega, ta mõtles, et äkki peakski appi minema. „Olen ka tegelikult päris vana kõbi, mis siin ikka, pean ta homme üles otsima.“

Saabus järgmine päev.

Vanamees ärkas üles ja kuulis uksele koputamist.

Ta avas ukse ja järsku nägi vanamees vana ja kortsus naist,

kes küsis: „Kas te tahate enda kõrvale sobivat naist?“ Mees ütles: „Otse loomulikult!“

Mees tegi naisele abieluettepaneku ja nad elasid kolme lapsega õnnelikult elu lõpuni ja kolisid teise kohta elama.

Maarja Tobreluts 9. klass

Luud ja liiv

Elas kord üks väike tüdruk, ta oli 9-aastane, ta elas suures peres. Ta perekond oli täiesti tavaline. Ühel päeval läks tüdruk, kelle nimi oli Liis, sõpradega mere äärde jalutama. Nad jalutasid ja jalutasid rannaliival, kuni Liis kuulis äkitselt, et keegi nagu kutsuks teda jäätiseputka kõrval oleva varju alla, kuid seal polnud mitte kedagi. Ta liikus rahulikult mõeldes edasi, aga need hääled hakkasid järjest kõvemini kostma. Asi oli väga imelik. Liis küsis sõprade käest, kas nemad ka kuulsid midagi jäätiseputka juurest mööda minnes, kuid nad ei kuulnud mitte midagi. Liis läks siis selle hääle poole, seal oli üks luud, ta katsus seda ja äkitselt kukkus ta koos luuaga läbi liiva kuskile auku, kus oli väga pime. Ta hakkas ringi liikuma ja järsku kuulis Liis muusikat, ta liikus siis selle poole. Muusika lõppes, ruum läks valgeks, tema ümber seisis palju tundmatuid olendeid, kes kummardasid teda. Need olendid viskasid ta peale mingit sädelevat ja hästi lõhnavat pulbrit. Liisil tekkis eriline tunne, nagu saaks ta kõige üle valitseda (või midagi sellist). Need olendid ütlesid Liisile, et ta sooviks, mida ta tahaks. Liis soovis, et oskaks lennata. Seejärel oligi ta luua seljas hõljumas. Need olendid ütlesid talle: „Sina oledki see väljavalitu! Sa oled nõiad, kes suudab kõike!“ Nii tuligi nõiad.

Kati Põldaru 8. klass

Prügikoll

Elas kord üks õnnelik perekond, kelle majas oli palju prügi. Ühel päeval ütles pereema mehele, et ta kõik prügi kokku korjaks ja kuhugi ära viiks. Mehel vajus suu lahti, kui ta vaatas seda prügihunnikut oma kodus. Ta hakkas koristama ja kutsus lapsed appi. Kahe päeva pärast oli kõik prügi kottidesse pandud.

Naine pani mehele just süüa kotti, et mehel kõht tühjaks ei läheks. Mees hakkas metsa poole minema. Hakkas juba prügi maha viskama, aga siis ta kuulis oma selja taga krabinat. Mees hakkas kartma ja ronis puu otsa. Järsku tuli tugev tuul, ning puu hakkas kõikuma. Öö oli juba käes, kui mees oma silmad avas. Ta hakkas lõugama ja peksma. Järsku ta nägi, kuidas tema ees oli sinist värvi karvane suurte silmadega suur koll. Mees kartis väga. „Miks ma siin olen?“ küsis mees kolli käest. Karvane elukas ei vastanud midagi ning hakkas naerma. Mees ei saanud enam mitte midagi aru ning küsis: „Kuidas ma tagasi saan? Mu naine ja armsad lapsed ootavad mind?“ Kollil hakkas pisar jooksuma ja ta jooksis minema.

Mehel oli hea võimalus koju minna. Ta hakkas just metsast välja jõudma, aga siis mõtles ümber. Ta liikus metsa tagasi. Suure tamme all nägi ta seda sama kolli. Koll vaatas mehele otsa ning naeris, mees vaatas teda imelikult. „Miks sa naerad?“ küsis mees. „Sa tõid mu metsa prügi ning nüüd sa pead selle heastama!“ vastas koll. „Kuidas ma saan selle heastada?“ küsis mees arglikult. Koll hakkas mõtlema ning ütles: „Sa pead mulle tooma midagi ilusat ning kallist!“ Mees mõtles natukene ning läks siis koju. Paari päeva pärast tuli mees koos oma hobusega tagasi. Prügikoll oli õnnelik. Mees võis nüüd uuesti koju tagasi minna ning oma perekonnaga elada, nii kaua, kuni surm neid lahutas.

Erlyn Mugu 9. klass

Luud ja liiv

Elas kord üks täiesti tavaline tüdruk, kellel olid väga head vanemad, aga tal oli ka vanem õde. Nad ei sallinud üksteist mitte üldse. Nad kaklesid kogu aeg. Selle tüdruku pere ei olnud vaene ega ka rikas.

Oli üks hästi tavaline hommik ja see tüdruk mõtles, et ta ei taha voodist välja tulla ja oma seaninaga õega kaklema hakata. Ta hakkas naerma enda mõtte üle seaninaga õest ja siis ta soovis, et ta õel oleks sea nina. Järsku kuulis ta oma õe kiljatust vannitoast. Tüdruk jooksis oma õe juurde. Ning siis ta nägi oma õde sea ninaga ja ta sai aru, et tema soov läks täide. See oli väga kummaline ja ta otsustas minna ühe nõi juurde. Natukese aja pärast asuski ta teele. Aga ta ei teadnud, et tema õde järgneb talle. Tegelikult selle tüdruku õde tahtis minna nõi juurde, et too teeks ta nina korda. Aga siis ta märkas enda õde ja läks puu taha peitu. See tüdruk, kes läks nõi juurde juhtunust rääkima, jõudis kohale, aga ta ei teadnud, et ta talle järgnes. Tüdruk koputas uksele. Seest kostus: „Sisse!“ Tüdruk läks sisse. Nõid küsis: „Mis mureks?“ Tüdruk rääkis, mis hommikul oli juhtunud, nõid oli väga imestanud ja ütles: „Sul on mingi eriline võlujõud ja see on väga huvitav. Ma annan sulle mõned võlusesemed: võlukoti, võlukepi ja võluflöödi, nende abil saad sa enda võlujõudu tugevdada. Tüdruk tänas teda, võttis koti ja hakkas ära minema, aga nõid veel ütles: „Ole nende asjadega väga ettevatlik või sinuga juhtub midagi väga halba!“ Tüdruk noogutas ja asus kodu poole teele. Aga järsku läks nõi juures uks lahti ja sisse astus tüdruku vanem õde, kes oli kõike pealt kuulanud. Ta ütles: „Mina tahan ka neid võlusesemeid, mis sa andsid mu õele!“ Nõid vaatas väga kahtlustava näoga, aga lõpuks ta andis talle ka need võlusesemed. Nõid tahtis teda veel hoiatada, aga vanem õde oli juba läinud. Kõigepealt võlus see tüdruk enda nina normaalseks ja siis hakkas ta kõigile halba tegema, kuid noorem õde hakkas talle vastu. Nõid tuli nende õdede juurde ja ütles vanaemale õele: „Ma tahtsin sind hoiatada, aga sa läksid kähku ära.“ Ta muutis vanema õe seaks ja ütles nooremale õele, et ta on selle sõja võitnud. Nii elaski see tüdruk rahun oma vanematega ja vinguva seaga.

Laura Aksin 8. klass

Mina tulevikus

Elasin praeguses ajas, aga läksin tulevikku.

See lugu juhtus nii, et kord käisin metsas, ma olen muidu koer nimega Aadu. Läksin metsa ja nägin ühte auguga puud. Ma lähenesin sellele ja auk tõmbas mind enda sisse. Ma kukkusin ja kukkusin ning maandusin ühte tihedasse metsa. See oli aeg 10 000 aastat pKr. Sain käia paar meetrit, kui nägin uut suurt linna väga kõrgete majadega, aga mitte ühtegi autot. Järsku lendas mööda viie meetri kõrguselt auto moodi asjandus. Selle järel jooksid sajad inimesed, kuid korraga jäid kõik seisma ja vaatasid minu otsa imelikkude nägudega.

Ma hakkasin ära jooksmas, kui käis pauk ja kõik lõi silme eest mustaks. Kui ma ärkasin, olid inimesed mu ümber ja küsisid: „Kes sa oled?“ Mina vastasin: „Auh-auh!“ Keegi ei mõistnud mind. Üks mees tõi ühe paksu raamatu ja näitas ühte pilti, mille peal oli koer. Järsku see mees mõistis, et ma olen koduloom ja võttis mind endale.

Ma elasin seal elu lõpuni. Seal oli elu palju parem kui praeguses ajas.

Karl-Erik Kald 6. klass

Noorte suhtumine sporti

Noortel ja lastel on tänapäeval palju võimalusi vaba aja veetmiseks. On olemas laagrid, malevad, huviringid ja palju muud, kuid suurem osa noortest tegeleb ikka spordiga.

Noores eas on sportimine väga kasulik. See hoiab tervise korras, tagab füüsilise ja vaimse heaolu ning kingib sulle kauni välimuse.

Õnneks on sportliku eluviisi propageerimine Eesti saavutanud häid tulemusi. See on pannud noori mõtlema oma tervisele. Nad saavad aru, et sport teeb head ja nad suhtuvad sellesse hästi.

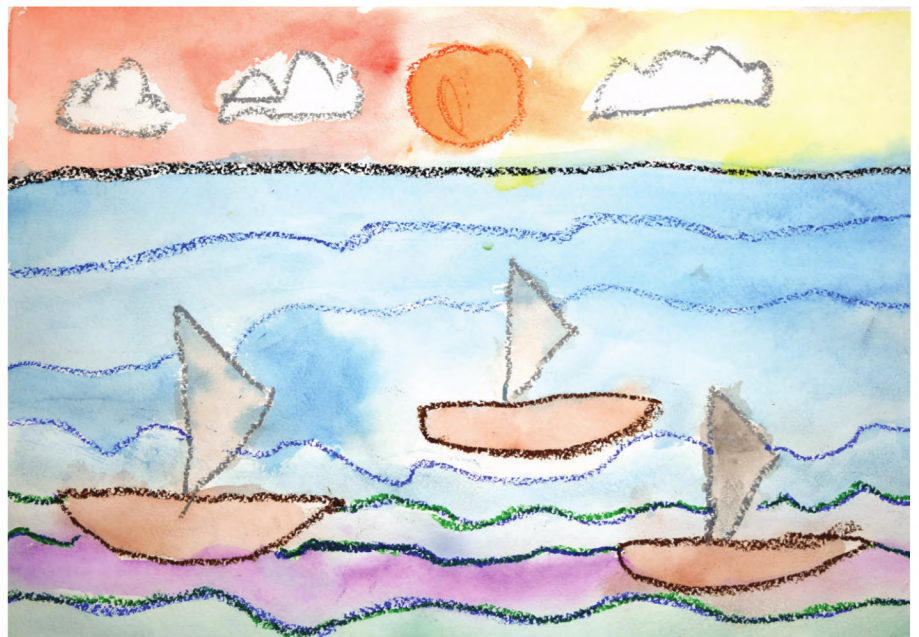
Tore on see, et sportimiseks on loodud palju võimalusi. On tehtud jõusaale, treeningkeskusi, kergliiklusteid ja palju muud ja nagu näha, siis need kutsuvad noori ligi. Tihtipeale on olukordi, kus sportida tahtvaid noori on rohkem kui sportimisvõimalusi. See, et noored spordist väga huvitatud on, on näha ka sellest, et sportimisvõimaluste puudumise korral loovad noored ise endale need võimalused.

Nad valmistavad käepärastest vahenditest jõusaale, moodustavad spordiklubisid ja seltse, selleks et koos sportida.

Spordis on saavutatud mitmeid väga häid tulemusi tänu sellele, et sportlikku eluviisi propageeritakse juba väga väikeste laste hulgas. Noored on aru saanud, et nad spordivad ainult iseendale ja selleks, et neil hea oleks. Aru on saadud ka sellest, et elus pole tähtis võit, vaid osavõtt. Ka huviringides ja laagrites tegeletakse spordiga, mis on väga hea nendele noortele, kellel muidu ei ole sportimiseks eriti võimalusi.

Mina isiklikult toetun ka sellele arusaamale, et sportida tuleb iseendale ja tähtis pole võit. Sportida saab ka nii, et ei võistle kellegagi. Olge tublid ja hoidke oma tervist!

Urmet Kais 9. klass

Kristjan Kallasmäe 3. klass

Noorte suhtumine sporti

Enamus noori on spordi asemel kodus arvutis või siis sõpradega väljas. Kõik noored ei ole sellest aru saanud, et sport toob endale au ja uhkeid karikaid kodumaale. Tänapäeva noored võiksid rohkem sportida ja käia huviringides. Mida rohkem spordid, seda rohkem hakkab saama see sulle südamelähedasemaks.

Paljud poisid harrastavad poksi, jalgpalli, sulgpalli, korvpalli või siis tegeletakse kergejõustikuga. Noortele tüdrukutele lähevad rohkem peale tantsuringid, jalgrattasport, uisutamine, rullitamine ja võib-olla isegi suusatamine.

Paljude laste mureks ongi see, et nad ei saa kuskil huviringis või trennis käia, kuna tänapäeval on kõik trennid tasulised. Paljude noorte viga on ka see, et neil ei ole millekski tahtejõudu. Kui nad käiks suvel tööl, siis nad saaksid käia talvel trennis.

Paljud noored ei tea isegi seda, et kui teha sporti, siis tugevnevad su lihased, tervis läheb tugevamaks ja trenn aitab kaasa ka vaimsete võimete arendamisele.

Mina isiklikult ei tee sellepärast sporti, et ma elan linnast liiga kaugel. Minu probleem on ka see, et ma olen liiga laisk ja mu nina on kogu aeg telefonis. Kui ma kunagi linna elama lähen, siis on mu eesmärk saada keha vormi ja tugevaks.

Noored, tehke rohkem trenni ja ärge olge nii pikalt telefonis. Telefon ei ole see, mis teist tugeva mehe teeb, vaid hoopis jõusaal on see, mis teist mehe teeb. Kui on võimalus, käige trennis!

Kevin Sutt 9. klass

Kuninga kuulutus

Elas kord üks kuningapere. Nad olid väga õnnelikud, kuni üks koletis varastas printsessi. Siis pani kuningas kuulutuse: kes võitleb koletisega ja tapab ta, saab tema tütre meheks.

Kangelane nägi kuulutust, läks kohe kuninga juurde ja ütles: „Mina tapan selle koletise.“

Aga kuningas küsis: „Kes sa oled?“ Kangelane vastas: „Ma olen kangelane.“

Kuningas päris: „Kas sa oled julge, lahke, hea ja kaval?“

Kangelane vastas: „Muidugi olen ma hea, kaval, lahke ja julge. Muidu ma ju poleks kangelane. Ja muide, ma oskan ka lennata.“

Kuningas tahtis: „Näita mulle, kuidas sa lendad!“

Kangelane vastas: „Muidugi näitan, kuidas ma lendan.“ Ja kangelane hakkaski lendama.

Kuningas vaimustus ja rääkis talle ülesandest: „Sa pead printsessi päästma koletise käest.“

Kangelane läks koletise juurde ja ütles: „Homme kell 7.00 võitleme, kumb saab printsessi endale.“

Koletis oli sellega nõus. Ta hakkas mõtlema plaani, kuidas võidelda kangelasega ja tal tuli mõte, et ta vaatab lendavat raamatut ja ta leidis sealt nipi, kuidas võidelda kangelasega.

Kangelane mõtles: „Aga ma ju oskan lennata, aga tema ei oska.“ Ta kutsus lendava raamatu ja võlukepi kohale ja ta sai nipi, kuidas võita koletist.

Oligi hommik. Kangelane läks kuninga juurde ja jutustas talle oma plaanist: „Ma muudan koletise hiireks ja ennast kassiks. Siis ma süüa hiire ära ja teda polegi enam kunagi.“ Kuningas arvas, et see on väga hea mõte.

Kell oligi juba saanud 7 ning koletis ja kangelane said kokku ning hakkasid võitlema. Kangelane lendas üles, muutis koletise hiireks ja ennast kassiks. Kass süüa hiire ära ja kuningas muutis kassi tagasi kangelaseks. Kangelane päästis printsessi ning kangelane ja printsess abiellusid. Nad said endale poja ja panid talle nimeks Koletis, sest nad tahtsid, et koletisel ka hea oleks.

Katrin Veinšteins 4. klass

Kumb on targem - inimene või loodus?

Loodus on inimesele tähtis. Loodusest saab inimene oma eluks vajaliku. Sealt saab ta ehitusmaterjali, toitu ja küttematerjali. Loodus on väga lai mõiste. Looduses on taimed, loomad ja ka inimesed.

Inimesed peaksid õppima loodust targemalt kasutama. Paljude aastatega, millal inimene on eksisteerinud, on ta muutunud väga ahneks. Inimene ei mõtle looduse säilimisele, talle on põhiline, et ta ise sellest võimalikult palju kasu saaks. Siinkohal võib näiteks tuua metsa kasutamise. Inimene ei mõtle sellele, mis juhtub, kui ta kogu metsa maha raiub. Mets on loomade elupaik, metsast toituvad paljud organismid ja mets on põhiline hapnikuallikas. Kui maha võtta kogu mets, jääb inimene ise hätta, sest siis surevad loomad, kes metsas elavad ja kes sealt toitu saavad, ning lõpuks pole enam taimi, mis toodavad hapnikku.

Inimene on oma elu lihtsustamiseks leiutanud palju asju, mis sellele kaasa aitavad. Inimene on loonud roboteid, autosid ja palju muud. Need küll lihtsustavad meie elu, kuid nende töös hoidmiseks tuleb raisata loodusvarasid. Inimesed on targad, sest nad suudavad luua uusi tehnoloogiaid, kuid selle nii öelda „targa“ tegutsemisega inimene rikub elukeskkonda ja hävitab loodust.

Sellise hävitusliku tegevusega inimene hävitab maailma ja lõpuks pole kusagil elada ning loodus ja inimkond surevad välja.

Vastuseks küsimusele „Kumb on targem - inimene või loodus?“ võib vastata, et loodus on targem, sest loodus püüab hoida ühtlust, et kõik sobiks, samal ajal kui inimene oma tegutsemisega kõike hävitab.

Urmet Kais 8. klass

Kärt Alberg 2. klass

Metsavaim

Läinud kord mees metsa klaaspudeleid ja vanarauda viima. See polnud tal esimene kord. Jõudnud metsa, nägi ta väikest tüdrukut, kes ütles talle: „Palun ära too seda prügi siia metsa, muidu see tuleb sulle kõik ise tagasi!“ Mees naeris ta välja ja hakkas prügi ja vanarauda maha loopima, hoolimata tüdruku hoiatusest. Kui ta hakkas ära minema, märkas ta, et tüdruk nutab. Mehe süda polnud kivist ning ta küsis tüdruku käest: „Mis juhtus?“ Tüdruk vastas: „Ma ei taha enam siin metsas olla! Ma olen selle metsa vaim, aga mitte keegi ei kuula mind!“ Mees ei uskunud teda ja naeris ta jällegi välja.

Koju jõudes sai mees teada, et üks ta lastest on väga haigeks jäänud. Mida rohkem mees ja naine last ravida püüdsid, seda haigemaks ta jäi. Möödusid päevad. Laps oli ikka väga haige ning mees oli lootust kaotamas ning kartis, et laps võib surra. Hommikul lendas aknast sisse väike valge lind. Tema jala ümber oli kiri. Mees võttis kirja ning lind lendas minema. Kirjas seisis: „Kas nüüd usud mind? Kui sa tahad, et su laps terveks saaks, pead sa ära viima ja koristama prügi, mis sa oled kogu oma elu jooksul siia toonud.“ Kohe pärast kirja lugemist suundus mees metsa, koristas ära prügi, läks koju ning seal ootas teda metsavaim, kes talle ütles: „Ma tänan sind selle teo eest ning vastutasuks ravin ma su lapse terveks.“ Nende sõnadega vaim haihtus. Mehe laps sai terveks ning mees ei kohanud metsavaimu enam kunagi.

Helena Vallimäe, Marian Schär 9. klass

Kelleks tahan saada?

Kui inimene kasvab suuremaks, siis tal tuleb hakata mõtlema, kelleks ta tahab saada. Kui inimene vanemas eas ei tea, kelleks ta tahab saada, siis on tal juba raskem õppida. Nagu vana-sõna ütleb: „Vana koer juba uusi trikke ei õpi.“ Mina olen mõelnud, et ma tahan saada algul kelneriks ja siis kokaks, sest mulle meeldib kokata ja süüa teha. Algul ma tahan saada kelneriks, sest siis ma saan hakata tasapisi vaatama, kuidas kokad toite serveerivad ja neid valmistavad. Ma tahan hakata kokaks Pärnus või Tallinnas, sest ma ei taha eriti kaugele oma kodukohast minna. Kui ma saan kokaks, siis on üks minu elu unistus täitunud ja ma saan hakata teisi asju mõtlema. Ma teen siis kodus hästi süüa ja oskan toitu hästi serveerida. Minu meelest on kokkamisel plussid ja miinused. Plussid on, et saan ennast arendada ja saan köögi juhiks, aga miinused on need, et seal tuleb kiirustada ja ei tohi laisalt tööd teha. Selleks, et unistused täituks, tuleb palju õppida ja harjutada. Kui sa saad kellekski, kes sa ei taha olla, siis on elu väga kurb. Alati tuleb proovida ja harjutada ja ei tohi alla anda.

Ly-Ann Liiv 5. klass

Robin Sirel 1. klass

Carola Liiv 2. klass

Kui ma ükskord suureks saan...

Kunagi saavad kõik inimesed täiskasvanuteks, tahavad luua oma pere, käia tööl. Pöörata uue lehekülje. Täiskasvanud peavad hakkama käima tööl, kodu eest hoolitsema. Väikesed lapsed tahavad tavaliselt saada ruttu täiskasvanuks ja kui see aeg on kätte jõudnud, siis võib-olla mõni kahetseb seda.

Mina olen mõelnud, et kui mina kunagi saan suureks, lõpetan enne kooli, töotan kuskil ja alles siis hakkan peret looma. Kui mina olin väike, mõtlesin, kelleks saada. Valikuteks olid baaridaam, kokk, sekretär. Nüüd aga enam ei taha selliseid elukutseid. Tahaks saada hea hariduse, et saada kõrge-male ametisse.

Minu pere võiks olla 4-liikmeline, lisaks koduloomad. Peres võiks olla 2 tüdruku (eeldatavalt kaksikud) mees ja koer. Tahaks elada oma majas, linnast eemal, kuna linnas on lärm, valgus ja nädalavahe-tustel peod. Maal saab kasvatada endale köögi- ja puuvilju, loomi saab pidada, lastel on parem suvel ringi joosta puhtas õhus. Maja taga võiks olla suur bassein, batuut ja kiiged. Ma ei taha endale kallist mäge, vaid hubast.

Mina proovin olla oma lastele hea ema ja loodan, et isa proovib ka. Täiskasvanu olla on nii hea kui ka halb. Hea sellepärast, et saad luua oma pere, sul on oma mees, kes hoolitseb. Halb on aga see, et pead tõusma igal hommikul ja minema tööle, aga sellega harjub ehk ära.

Pere on hea seltskond, kus kõik kõigi eest hoolitsevad. Ära kaota kunagi võimalust, et saada selleks, kelleks sa saada tahad. Pere vahel on kirg ja armastus. Loo selline pere, nagu sulle meeldib.

Kelleks ma tahan saada?

Maailmas on igasuguseid ameteid, mõned on kerged ja mõned on rasked. Inimesed peaksid umbes 18-19 aastast kuhugi tööle minema. Kui suureks saad, pead ise raha teenima ja selle jaoks ongi vaja tööd.

Mina olen kogu aeg mõelnud, et ma tahan kokaks saada, kui ma saan suureks, sest mulle meeldib süüa teha. Ise olen ma proovinud teha igasuguseid asju: küpsisetorti, pitsat jne.

Kui ma suureks saan, hakkan erinevates kokanduskoolides käima. Kokanduses õpin tegema igasuguseid toite, mida ma saan pärast kodus järgi proovida. Eriti tahaks ma õppida ära sushi tegemise, sest mulle maitseb sushi.

Kõige raskem asi koka töö juures on see, kui sul läheb midagi sassi, näiteks soola, pipart või midagi muud läheb palju või vähe, siis inimese tuju võib minna halvaks, kas ta ei maksa või annab tellitud toidu eest poole rahast.

Koka ameti puhul peab palju harjutama, et seda tööd hästi osata. Tööl oleks käia tore, kuna mulle meeldib kokandus väga. Loodan, et jään oma valitud elukutsega kunagi rahule.

Mary-Marleen Kais 6. klass

Kui ma ükskord suureks saan...

Me kõik oleme kunagi lapsed olnud ja mõelnud, mis küll me siis tegema hakkame... Mida me teeme, kui me peame oma kallitest vanematest eralduma. Kui me peame päris ise oma elu eest vastutama... Kui jõuab kätte see hetk, kui me suureks saame...

Ma olen mitmeid kordi selle peale mõelnud, mis ma suurena tegema hakkan... Ma tahan saada endale toredad lapsed, armastava abikaasa, hea töökoha, imelise kodu ja palju muud ... Kui ma ükskord pean vanematest eralduma, siis on mul olemas eesmärk, mille nimel ma kavatsen pingutada oma ihu ja hingega. Aga samas ma arvan, et me kõik oleme kord mõelnud, miks inimesed seavad endale eesmärged? Miks nad tahavad olla need, kes nad praegu on? Miks me seda kõik teeme? Me kõik ju sureme kunagi... Kas meie asjad on siis tehtud ilmaasjata? Ei, me saame suureks, et teha tööd, et pingutada... Ükskord, kui me sureme, kõik mäletavad meid. Suurena paljud inimesed mõistavad, mis on valu, pingutamine... Meie elu lastena on suur lillepidu, sest vanemad teevad meie eest põhilise töö ära. Suureks saades me teeme kõike, et meie vanemad ei peaks muretsema... Et nad teaksid ja näeksid meie head elu, mille me saanud oleme, oma higi ja vaevaga. Mina pingutan, et näidata inimestele, et kui sa väga tahad, siis sa suudad kõike! Suureks saades ma tahan olla samasugune nagu mu ema... hooliv, hea ja parim, keda tahta. Ma teen kõik, et mu lastel oleks tulevikus kõik vajalik olemas ja et nad ei peaks millegi pärast kannatama.

Ma olen oma vanematele väga tänulik, et nad mulle sellise lapsepõlve on andnud... Lapsepõlv mõjutab seda, milline sa suureks saades oled. Ma võin kindlalt öelda, et mul tuleb hea tulevik, sest mul on lootused ja unistused. Paljusid inimesi hirmutab suureks kasvamine, aga mina arvan, et sellepärast ei tasu muretseda. Küll kõik hästi läheb, kui me ise selle kõige nimel vaeva näeme.

Grete Alberg 8. klass

Kristin Pihelgas 8. klass

Kelleks tahan saada?

Miks peab inimene üleüldse omandama endale elukutse või ameti? Oleks ju lihtne elada koolis või tööl käimata. Tänapäeval on ükskõik millisele tööle kandideerides vajalik omandada hea haridus. Kuigi inimesed, kellel ei ole head haridust, võivad olla elus palju edukamad kui kõrgharidusega inimesed. Kõik sõltub inimese enda tahtest elus läbi lüüa.

Mina olen juba aasta või kaks mõelnud sellele, et tahan kindlasti hakata tegelema lennundusega. Minu plaanide järgi asun õppima peale põhikooli Pärnu Koidula Gümnaasiumisse ning

seejärel edasi Eesti Lennuakadeemiasse. Ma sooviksin omandada õhusõiduki juhtimise eriala ehk lihtsamalt öeldes tahan ma tulevikus saada lennukipiloodiks. Juhul, kui mul ei õnnestu sellel erialal õppima asuda, soovin õppida õhusõiduki hoolduse ja ehituse erialal.

Põhjus, miks ma tahan saada lennukipiloodiks, on väga lihtne. Nimelt on Eestis pilootidel üsna kõrge palk. Peale selle saaksin nautida igapäevaselt kaunist vaadet ja reisida maailmas ringi.

Õpingud Eesti Lennuakadeemias kestavad kokku neli aastat, mis ei ole minu arvates pikk aeg võrreldes mõne muu elukutse omandamisega. Siiski on tegu väga pingelise tööga. Sellegipoolest sooviksin ma omandada just nimelt selle ameti ning saada hindamatu kogemuse, kus piiriks on ainult taevas. Iga inimene peaks õppima just seda, mida ta tulevikus teha tahab ning keegi ei peaks tegelema millegagi, mis talle ei meeldi. Sellepärast tulebki õppida, et oleks hilisemas elus rohkem võimalusi oma unistuste elluviimiseks.

Kevin Kallasmäe 7. klass

Kui ma ükskord suureks saan...

Mitte kunagi ei tea asju ette. Kuidas hakkab minema tööl, koolides ja muudes asjades. Kui hakkab hästi minema, siis on kõik hästi, aga kui halvasti, siis mitte nii hästi.

Väikesena kõik inimesed soovivad midagi, aga alati ei juhtu seda, millest unistatakse. Inimesed võivad jääda töötuks ja enam mitte minnagi tööd otsima. See ei ole hea, sest kui ei ole tööd, siis ei ole raha, mille eest maksta makse.

Mina arvan, et kui ma suureks saan, siis ma ei taha töötuks jääda. Peale põhikooli lähen kutsekooli ja autokooli. Aga keegi ei tea, mis tegelikult saab. Inimesed peaksid rohkem otsima tööd ja olema töökamad. Mitte keegi ei taha olla vaene, sest siis on halb olla.

Minul endal ei ole plaanid väga täpsed, sest mitte kellelgi ei lähe nii, nagu unistatakse.

Robert Volt 6. klass

Timmu Kepp 5. klass

Kelleks tahan saada?

Kui suureks saad, siis tuleb palju valikuid teha. Mõned on rasked, mõned on kergemad. On palju valikuid, kelleks saada.

Mina tahaksin kunagi saada lasteaiakasvatajakaks või kokaks sellepärast, et mulle meeldib kokata. Kodus ma teen ka vahel süüa ja koolis käsitöötunnis oleme ka palju süüa teinud.

Minu kolm õde on kõik kokaks õppinud. See oleks päris lahe, et kõik tüdrukud õpivad kokkadeks. Ja minu vend isegi õpib kokaks ja veel mingeid teisi ameteid. Mu kaks õde on nüüd ka kokkadena tööl restoranis.

Mulle on ka öeldud, et ma võiksin lasteaiakasvatajakaks hakata, sest ma tegelen lastega palju, hoolikalt ja hästi. Mulle väga meeldib lastega tegeleda, neid õpetada, nendega mängida. Siis lapsed saaksid hästi omavahel läbi ja õpiksid hästi koolis ja mul oleks ka parem oma laste eest hoolitseda ja oskaksin kõike paremini teha ka.

Ma loodan väga, et ma suudan kunagi otsustada kummaks saada, sest mulle meeldivad mõlemad elukutsed.

Katrin Veinšteins 7. klass

Kelleks tahan saada?

Me peame sellepärast tööl käima, et raha saada ja lastele süüa teha. Ja me ei pea siis kogu aeg toas olema. On väga tähtis valida endale töö, sest tööl on lahe käia.

Ma tahan saada väga kokaks, sest siis saan ma endale ise süüa teha. Ma oskan juba praegu ka süüa teha. Aga suurena oskan kindlasti väga palju süüa teha, sest siis olen suurem ja targem kui praegu. Siis saan ma töö eest raha, et endale korter osta või üürida. Kui ma olen kokk, siis ma hakkam teistele kooke müüma ja siis saan veel raha juurde.

See amet sobib mulle sellepärast hästi, et mu ema on mulle juba õpetanud natuke, kuidas köögis asju kasutada ja mida teha. Kokanduses pole eriti raskeid asju, mida ma ei oskaks. Ma pean kõige rohkem õppima kiiresti lõikama. Töötegemine on kasulik ettevõtmine, sest siis saab oma eluga järjele, sul on raha ja kui sul on õige töökoht, oled sa väga rõõmus ja õnnelik.

Biret Põldaru 5. klass

Hea võlur

Elas kord üks võlur kaugel Aafrika mägedes. Kuigi ta oli vaene, annetas ta inimestele väga palju. Inimesed armastasid teda üle kõige, kuid ta tervis oli kehv.

Ükskord läks pois tema koopasse. Poisil oli võlurist kahju ning ta tahtis teda aidata. Võlur rääkis poisile taimest, mis kasvab üleval jumalate riigis. Nimelt pidi see taim muutma sind nooreks ja tagama igavese nooruse. Võlur ütles poisile, et tema ei saa jumalate riiki siseneda, sest jumalate riigis saavad käia vaid tavalised inimesed. Poiss oli nõus taime ära tooma.

Kui pois õhtul magama läks, mõtles ta homse päeva üle hoolikalt järele ning jäi magama. Hommikul suundus pois mägedesse võluri juurde. Võlur avas jumalate riigi värava ja pois kadus sinna sisse. Äkitselt oli pois sattunud imelisse kohta, kus voolasid kullast jõed ja kasvasid 700-meetrised puud. Kuid pois pidi endale meelde tuletama, et ta tuli siia võlutaime otsima, sest aega oli vähe, kuna inimene saab jumalate riigis viibida vaid 6 tundi.

Ta suundus kohe metsa. Poiss kõndis tükk aega, lõpuks leidis ta taime, mis tal vaja läks, kuid seda valvasid kolm nunna, kellest kahel oli rist käes, kuid kolmandal ei olnud midagi käes. Kaks nunna ütlesid, et kolmandal peab ka rist käes olema, sest muidu ei too see taim igavest elu, vaid kohese surma. Nunnade kõrval oli kirst, mille sees pidi olema rist. Korraka avastas pois oma taskust võtme, millega sai avada kirstu. Poiss avas kirstu ning andis risti nunnale, seejärel suundus taime juurde, korjas selle üles ja läks tagasi võluri juurde.

Võlur võttis pool taime õiest ning sõi selle ära, teise poole andis aga poisile. Poiss sõi ülejäänud pool taime ära ja läks tagasi koju.

Küllap elavad nad veel siiani õnnelikult.

Kevin Kallasmäe 4. klass

Haldjad ja mets

Elas kord üks vanamees, keda kutsuti metshaldjaks.

Ta hoolitses metsa eest ning hoiatas halbu inimesi, et nad metsloomadele ning kõigele metsas olevale liiga ei teeks. Tema hoiatused olid kas tugevad tuuled või suur vihmasadu.

Tol ajal olid metsad väga puhtad, sest need olid inimestele pühad. Inimesed käisid siis väga palju seeni ja marju korjamas. Mehed käisid väga palju loomi jahtimas, et pere ära toita. See oli nende põhiline toit. Kord oli tulnud kaugemalt maalt mingi mees, kellel olid

suured plaanid selle imeilusa metsaga. See mees tahtis ehitada sinna linna, kuid kõik seal elavad inimesed olid selle vastu. Kaugelt tulnud mees ei jätanud jonni ning pidi saama kõik, mis just tema tahtis. Mees käskis raiuda kõik puud, mis metsas on, maha.

Metshaldjas proovis neid hirmutada kõigepealt tugeva tormiga, kuid see ei aidanud. Siis ta lisas tormile veel juurde äikese ning müristamise, kuid sellestki ei hoolitud. Metshaldjas läks mehe juurde ja palus kogu hingest, et mees metsast linna ei teeks. Mehel oli vanamehe jutust täiesti ükskõik. Metshaldjas sai väga vihaseks ning lõhkus kõik masinad, mis mehel ja ta töölistel olid. Mees teadis, et selle taga on vanamees. Ta läks veidi sügavamale metsa, et leida vanamees. Ta ei leidnud.

Siiani otsitakse meest metsast taga. Mets jäi metsaks, sest töömehed teadsid, et seda tegi vanamees, hoolides oma metsast. Nüüdseks on see mets kaitse alla võetud, kuid rikast meest pole siiani keegi leidnud.

Rasmus Ojala 3. klass

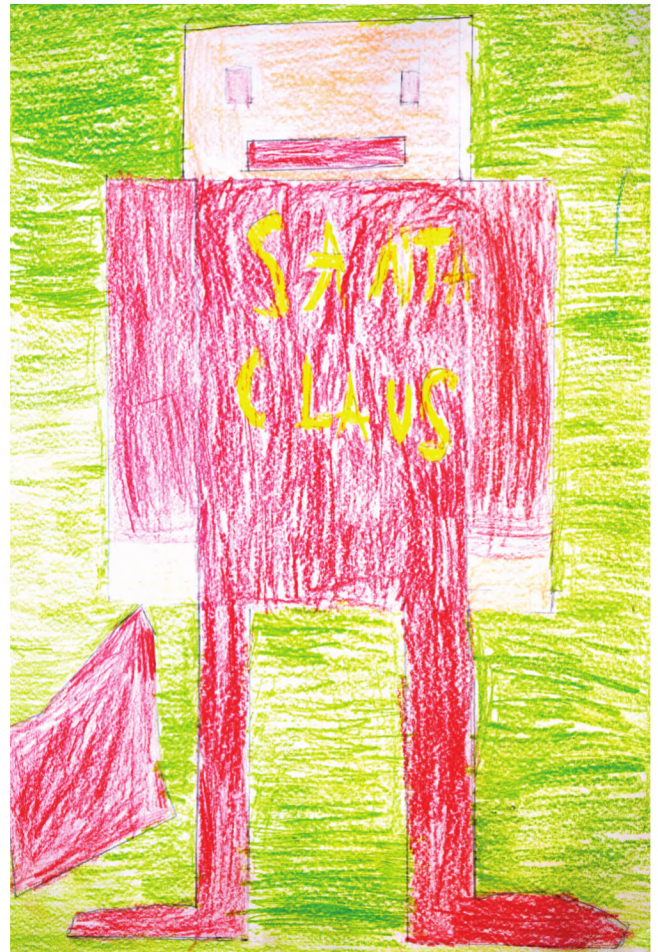

Kirke Klaasikoja 5. klass

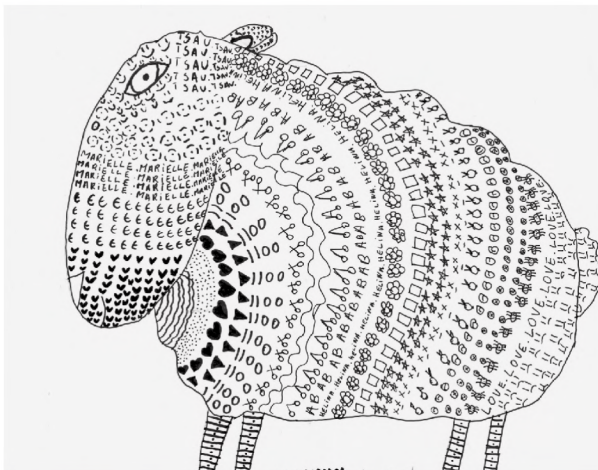
Biibe Trel 9. klass

Andre-Rene Jõemaa 5. klass

Rasmus Vallimäe 5. klass

Katrin Veinšteins 6. klass

Jaanus Põldaru 5. klass

Ken Alberg 9. klass

Tel. +372 52 37 380 faks - 372 44 96 691
e-post: varbla@parnu.ee www.varbla.edu.ee